

ÖDEMİŞLİ MERHUM ZİYA SUNGUROĞLU'NUN NOTLARI

SEVAKIT-I FATİHA

Fatiha-i Şerife'de yedi harf yoktur. Eğer Sure-i Fatiha'da bu yedi harf mevcut olsaydı, hiçbir kafir Müslüman'a karşı gelemezdi. Bütün kafirler, münafıklar ve mürtedler hemen helak olurlar ve hepsi feci bir surette yere serilirlerdi. "Savakit-i Fatiha" diye tabir edilen bu harfleri toplu halde gösteren rumuz [] kelimeleridir.

RAHMAN VE RAHİM sıfatLARI

[]

Cenab-ı Hakk'ın " " ism-i şerifi olmasaydı, bu dünyada hiçbir kafir nefes alamaz ve aldığı nefesi dışarıya veremezdi. " " dünyaya, " " ise Ahirete aittir.

Dünyaya ait olan isminin ahirete ait olan isminden bir harf fazla olması, bu alemde daire-i hidayetin haricinde yaşayan kafirlere, münafıklara ve mürtedlere de ihsan yapıldığını gösterir. Haster-i Allah "rahman" ism-i şerifinin esrarını bu dünyaya bütün mevcudata koyarak, mahlukatı onunla idare etmektedir. Mesela: Deve yavrulayınca yavrusuna basıp ezmiyor ve fil yatamadığı için suya girip orada yavruluyor. Suyu düşer düşmez de hemen onu alıyor.

* * *

"Rahim" ism-i şerifin "Rahman" ism-i şerifinden bir harf noksan olması dahi Ahirette Cenab-ı Hakk'ın ihsan ve ikramının yalnız ehl-i hidayete mahsus olduğunu, küffarın ise rahmet'i ilahiyeden ebediyyen mahrum olacağını göstermektedir. Çünkü kafirler filhakika " " değildirler. Onların ism-i Celal'e izafeti, izafet-i halktır. Yoksa mü'minlerde olduğu gibi izafet-i teşrif değildir.

ESBAB-I HİDAYET DÖRTTÜR

[]

Hidayet ikidir. Biri, doğru yolu göstermek, diğeri hidayeti halketmek. Tasavvuf'a göre hidayetin manası: Mevcud olan hidayeti her an ve her lahza ziyadeleştirmektir. Esbab-ı hidayet dahi dörttür:

1. Cenab-ı Hakk'ın vucud-u beşere bahşetmiş olduğu fitrat ve isti'dad.
2. Hak ve savap ile batil ve kazib arasını tefrik etmek.
3. Cenab-ı Hakk'ın göndermiş olduğu resuller ve semavi kitaplar.
4. Bütün letaife futuhat-ı ilahiyyenin ihsan edilmesi. Hidayetin mertebe-i âlâsı budur. Ehlullahın hali gibi.

EHLULLAH İLE OLMAK

[]

Ulema bir takım ulûmu bilirler. Ahkam-ı zahireyi sor geç. Hükema ile görüşmek mahall-i emniyettir. Lakin bu, şüphesiz Avrupa'nın yalancı hükeması değil, İslam'ın hikmetşinasları ile görüşmektir. Kübera ile musahabe yani; ehlullah ile her daim beraber olmak insanı azim esrar-ı ilahi ile şeref-yab kılar.

İLİM NERDEDİR?

[]

Zahirilerin ilmi akıldadır. Halbuki ilim evvela ruha iner. Oradan kalbe geçer. Akıl vasıtasıyla bütün vucuda sirayet eder. Akıl ruhun tercümanıdır. Tercüman hiçbir zaman fail olamaz. Hakim de olamaz. Çünkü akıl, ilmi yükseltmek için bir alettir. Ne yazık ki, bazı insanlar asıl dururken aleti adam etmeğe çalışıyorlar ve ilmi, tercüman olan akla öğretiyorlar. Halbuki tercümanda iş yoktur. Akıl bu menbalardan havassa çıkar. Çünkü nefis aciz bir alettir. Akıl ise ubudiyyet için verilmiştir, rububiyyet için değil; ey Melamiler, Kızılbaşlar! diye cevap veririsınız.

İblis'in ilmi zahiri idi. Cenneti gördüğü ve Melaike yanında bulunduğu halde, ilmi kalbine inmediği için [] ayetindeki sırrı anlayamadı ve burada ayağı kaydı. Çünkü onun ilmi gırtlığından aşağı geçmemiş yalnız kafasında kalmıştı.

“İKİ SENE OLMASAYDI...”

[]

İmam-i A'zam Ebu Hanife Hazretleri vefatına yakın **“maneviyata intisap edip mürid-i kamile bağlı olarak geçirdiğim iki sene olmasaydı, şüphesiz Numan helak olmuştu”** buyurmuştur. Maneviyatı inkar edenlere bunu hatırlatmalı.

* * *

Macaristan vaktiyle müslümandı. Fakat birgungeldi ki, orada yalnız zahiri ulema kaldı. Zahiri ulema maneviyattan mahrum olduğu için dengeyi tartamadı. Ve işte gördüğümüz gibi Hristiyan olup gittiler. Bu din maneviyatsız muhafaza edilemez.

* * *

Biz cevizin içini yeriz. Zahiriler kabuğu ile uğrasır, aramızdaki fark budur.

SIKINTI ANINDA OKUNAN BEYİT

[]

Edrik Ebel Abbas Enni munhasir
Seyyidi Belya bin Melkani'l-Hızır

* * *

Efendi Hazretleri bu iki beyti ders arasında zaman zaman okurlardı. “ ” Hızır (a.s.)'ın adı, “ ” babasının adıdır. Künyesi ise, “Ebu'l-Abbas”dır. “ ” ben sıkıntıdayım, demektir.

AB-I HAYAT VE HIZIR ALEYHİSSELAM

Yeryüzün'de “ab-ı hayat” tabir edilen hayat suyu vardır. O sudan içen kimse kıyamete kadar hayatta kalır. Hızır (a.s) ondan içmiştir. Her yüz senede 18 yaşına iner. Onun bu dünyada kalmasına Sure-i Fatiha sebep oldu. Hızır (a.s.) bir feth-i kübra ile Fatiha-i Şerife'nin Arş-ı âlâ'da nurdan bir daire şeklindeki kitabesini görünce hayran kalıp ona

aşık oldu. Ve Fatıha-i Serife'nin envar ve esrarını kendisine ihsan etmesi için Cenab-ı Hakk'a iltica edip yalvardı. Cenab-ı Hakk'da duasını kabul ederek onu Ümmet-i Muhammed'e dahil eyledi. O şimdi aramızda yasiyor ve daha çok yasayacaktır.

* * *

Ayasofya'da ihtiyar bir sakallı vardı. Bu zat aynı zamanda Hızır (a.s)'ın dostu idi. Bir gün o ihtiyara dedim ki:
“Nasıl, Hızır (a.s) insanların bu gidişatına ne diyor?” O sormuş, Hızır (a.s) da:
“İnsanların isyanından çok ağır yorgunluk acısı hissediyoruz” demiş.

“YÜZDE ON'A RAZIYIM”

Evlatlarım, ben yüzde on'a razıyım. Her yüz talebeden on tanesi okuyup alim olsun; daha sonra bu Din-i Mubin-i İslam'ın ihya hizmetine talip olsun, yeter. Lakin dikkat edin, Enbiya mirası olan bu ilmin feyzi rabıta iledir. Rabıtasız okunan ilimler manevi marazları tedavi edemez. Çünkü zahiri ilimle iktifa edenler menfaate alet olurlar. Onun için bu yolda zayıf, hesap edildiğinden hep fazla olur.

* * *

Evlatlarım, İstanbul vaizlerinden Ali Haydar bir gün va'zdan sonra bana dedi ki:
“Nasıl, güzel va'z ettim mi?” Ben de ona: “**Senin şu va'zın; kiraz ilk çıktığı zaman, kirazları kuru değneğin etrafına sıra sıra bağlayıp satmaya benzer. Onlar, o kirazları başka yeşil ağaçlardan toplamıştır. Sen de bu sözleri başkasından duydun ki söylüyorsun. Yeşil ağaç ol da meyveyi kendin ver**” dedim.

Evlatlarım, siz de öğrendiklerinizi söylemekle kalmayıp kendiniz birer yeşil ağaç olmağa çalışın. Sözlerinizi de vücudunuza tatbik edin.

MANEVİ SEVİNÇ

[]

Bu müjde, Mü'minler'in kalbine fuyuzat-ı ilahiyye gelmekle insanın içinde duyduğu manevi bir sevinçtir. Hatta Namaz kılariken bazan bir ferahlık meydana gelir. İşte bu ferahlık, müjde eden Melaikedendir.

Mü'minlerin dereceleri yükseldikçe hem **Hafaza Melekleri** hem de bu ayette beyan edilen **müjde melekleri** tarafından gece gündüz müjdelenirler. Kafirleri de **Hafaza Melaikesi** idare eder. Fakat onların bu sınıf müjde Melaikesi yoktur.

Eğer bir kimse Müslüman olduğu halde kalbinde böyle bir ferahlık duymuyorsa Melaike'nin müjdede bir kusuru yoktur. Lakin kasır olan mahall-i idraktır ki, o da insanın kalbidir. Nitekim Resulullah Efendimiz (s.a.v): [] buyurmuşlardır. Nasıl ki içinde kelb bulunan bir eve melek girmezse, içinde iblisin vesvesesi bulunan kalb evine de melaike girmez. Bu sebepten bu gibi kalblere hiçbir surette müjde vaki olmaz.

İNSAN VUCUDUNDA VAZİFELİ MELEKLER

İnsanın vücudunda “384” adet hadim, muvazzaf melaike vardır. Onaltısı **Hafaza**'dir. İkişisi insanın sağ ve sol tarafında **katiptir**. Diğer ikisi insana def-i hacet yaptırmakla memurdur. Tamamı “20”dir. “384” tanesi ise vucud-i insanda bulunan “364” mafsalsal kemiğini tutmakla memurlardır. Bu melaikeden bir tanesi bırakırsa o mafsalsal tutmaz olur. Bu gün ona **felç** diyorlar. Def-i hacet melekleri o işi tenezzülen kabul ettikleri için, dereceleri diğerlerinden efdal olmuştur. Bu sebepten def-i hacetten sonra: [] diye dua etmek lazımdır. Buna riayet edenler birçok hastalıktan beri olurlar. Hatta prostat hastalığı nedir, bilmezler. Zaten ekseri hastalıklar, Resulullah Efendimiz'in hadis-i şeriflerine göre hareket edilmediği için meydana gelmektedir. Sizler, bunu yazın, ezberleyin ve birbirinize söyleyin.

* * *

Bir kimse çıplak olarak helaya girerse, veya çıplak olarak yatarsa o evden bereket kalkar. Ve orada hayırdan eser kalmaz.

* * *

Teyemmüm'de yüzüğü çıkarmak farzdır. Çünkü teyemmüm abdestin halefidir. Eğer elini toprağa vurduğu zaman yüzüğün altına toprak değmezse teyemmüm olmaz. Ve parmaklar hilallenecektir.

* * *

[]
Allah'ın “360” ahlakı vardır. Bunlardan biri tevhid ile bulunan bir kimse cennete girer. Bunun üzerine Hz. Ebu Bekir (r.a.): **“Ya Resulellah, bunlardan bende hiç var mıdır?”** deyince, Resulullah Efendimiz: **“Ya Eba Bekir. Onların hepsi sende mevcuttur. Onların içinde Allah'a en sevimli olanı da cömertliktir”** buyurdular.

* * *

Tarikat-ı Celile-i Siddıka-i Nakşibendiyye'nin en güzel hasletlerinden biri de başkalarının menfaatını kendi menfaatinden üstün tutmaktır. İmam-ı Rabbani evlatları hep şöyle düşünür: “Bu dünyada herkes Müslüman olsun, alim olsun ve zengin olsun. Hayatını ibadet, taat içinde geçirerek tarik-i cenneti bulsun. Biz de bu yolun hadimleri olalım, yeter” derler. Bu ne güzel bir haslet-i azimedir. Çünkü ehl-i rabıtada sıfat-ı ilahiyeden **Cemal** sıfatı galiptir. Onun için dalalette olanların helakını değil, hidayetini isterler. Ehl-i küfrün ve ehl-i dalaletin helak olup cehenneme girmesinde faide yoktur. Nitekim Cenab-ı Hakk bütün enbiya-i murselını insanların hidayeti için göndermiştir. Helaki için değil.

Mesayihden bazıları:

“Eller yahşi biz yaman Eller buğday biz saman” derler.

[]

Hazret-i Mevla rahmetini Zati'na yazmış ve rahmet-i ilahiyeyi Zat-ı Akdesi'ne bağlamıştır. Gazab ise sıfat-ı ilahiyeye bağlıdır. Zati'na ait olan rahmet, sıfatına ait olan gazaba galiptir. Rahmet- ilahiyenin zuhuru dahi gazab-i ilahiden ileridedir. Nitekim bütün mevcudatın halk ile icadi, rahmet-i ilahiyenin eseridir. Gazab-i ilahının

mahlukata tealluku ise kulların isyanı ile meydana gelen zuhurat-ı lahikadır. []
] Hadis-i Kudsi'sının manası da budur.

ŞAH-I NAKŞİBENDİ HZ.LERİNDEN BİR DUA

Sahu-l-Kull Muhammed Bahauddin Nakşibend (k.s.) Hazretleri münacatında demiştir ki:

[]
Biz de buna ilaveten deriz ki: “ ”

ALLAH'TAN GAYRİDEN KORKMAMAK

Resulullah Efendimiz **Huneyn** gazvesinde beş bin kişilik düşmanın karşısında yalnız kaldıklarında bile: “ ” diye ilan-i nübüvvet ettiler.

İNSANLARIN İSYANI VE RUHANİLERİN FERYADI

Şu boğazın suları nasıl akıyorsa, insanlar da Cehennem'e doğru öyle akıp gider. Bu durumu gören ruhaniler:
“ ” diye çağırıyorlar.

AFAT VE BELALARIN SEBEBİ

[]

Afat ve beliyelerin zuhur ettiği memleketlerde ismi-i Hakim için hikmet-i ilahiyye, ibadullah için dahi maslahat-ı azime vardır. Çünkü afatın zuhuru itaata davet hikmetine bağlıdır. Cenab-ı Hakk, istidadını kaybeden kullarını itaata rucu etsinler diye bir takım afat ve beliyeler ile ikaz eder. Onları ikaz için, işledikleri ma'siyetten bazısının acısını bu dünyada kendilerine tattırır. Mesela, son olarak Sibiry'a da meydana gelen zelzele, Türkistan ve diğer yerlerde cereyan eden sürgün vak'aları gibi bazı meşakkat ve zorluklarla Allahu Teala kail-i hidayet olan kimseleri ikaz ediyor. Fani hapishane korkusundan, baki hapishaneyi unutup inhiraf ettikleri için kabil-i hitab olan yerlerde kudretini göstererek oradaki insanları uyarıyor. Nitekim []
]daki ism-i Cebbar'ın esrarı budur. Yani hidayete istidadı olan kullarını zor kullanarak itaata götürür, demektir.

* * *

“Ye'cüc ve Me'cüc” Allah Teala hazretlerine asi olan demektir.

DİŞ AĞRISI ÇEKMEMEK İÇİN

Salat-ı Vitr'in birinci rek'atında Sure-i Fatiha'dan sonra “**Elemnesrahleke...**” ikinci rek'atında “**Tebbet...**”, ucuncu rek'atında “**Ihlas-i şerif**” surelerini okuyan kimsenin disleri sağlam ve sihatli olur. Dis ağrısı nedir bilmez.

TILAVET SECDESİ AYETLERİNİN ESRARI

Secde-i Tilavet ayetleri ondorttur. Kuran-i Kerim'in nur ve fuyuzatının en mukemmel tecelli yerleri bu ondort secde yeridir. Nasıl ki ayin ondordunde ay gunesle karşı karşıya gelip tam bir ziya alırsa, insani kamil de bu secde yerlerinde nur-i ilahının

tecellisine mukemmel bir şekilde mazhar olur. Fuyuzat-ı ilahiyeye nailiyette mertebesi kemale ulaşır.

HAKİKAT-I KABE, SURET-I RESULDEN EFDALDIR

Bir hakikat-ı Resul, bir de suret-i Resul vardır. Hakikat-ı Kabe, suret-i Resul'den efdaldır. Imam-i Rabbani Ahmed Faruki Hazretleri bunu böyle edince, bütün alimler toplanıp:

- “Nasıl olur, efendim? Hic Ka'be Resulullah'tan efdal olur mu?” demişler.

Imam-i Rabbani hazretleri de cevaben buyurmuşlar ki:

- “Hakikat-ı Ka'be, mescudun leh olan Zat-ı İlahid'dir. Hakikat-ı Resul ise Cenab-ı Hakk'ın Zati'nin sıfatı'nin ve Cemali'nin nurudur. Elbette Nuru'ndan Zati daha efdaldır.”

ALI İLİMLERİ SUFLİYATA ALET ETMEMEK

Imam-i A'zam Ebu Hanife hazretleri bir gün talebeleriyle giderken hokkabazın biri halka hokkabazlık numaraları gösteriyormuş. Imam-i A'zam hazretkeru taleberilerine donmuş ve demişki:

“Evlatlarım, bu kimse sufli biridir. Sufli mesleğini sufli dünyaya alet ediyor. Benim size öğrettığım ilim ise ulvidir. Siz bu ulvi ilmi dünyaya alet edecek olursanız, bu hokkabazdan daha sufli olursunuz.”

SIGORTA MESELESİ

Bilcumle **menkul** ve **gayrimenkul** emvalin sigortası caizdir. Lakin **hayat sigortası** Hazreti Mevla'ya karşı yakınsızlıktır. Hayati sigorta etmek: “**Ya Rabbi! Ben senin verdğin bu hayati satıyorum**” manasına gelir.

TÜTÜN EKMEK

Ziyarete gelen bir misafire sordular: “**Sahip olduğun yerlere tutunden başka bir ziraat eksen idareni çıkarabilir mısın?**” Misafir: “**Fevkalade**” dedi. Bunun üzerine buyurdular ki: “**Oyle ise bu günden sonra sana tutun ziraati yapmak yok. Zira tutun, hem ibadetten hemde istirahatten alıkoyar**”.

* * *

[]

Buradaki []den murad: **O kimse kendi nefesine karşı zalimdir. Ac durur, ibadet eder. Yani gündüzleri oruc tutar geceleri zikir ve teheccudle meşgul olur.**

Nefsani arzularına tabi olmayıp nefesine her daim zulüm eder, demektir. []

ise: **Manevi rabıtasında Hazreti Mevla'nın nuru ile asılanmış, ona bağlanmış, Cenab-ı Hakk'dan ve ahiretten başka birsey düşünmüyor, dünyevi ve nefsanî arzularından cahil, onların yollarını bilmez, nasıl olacağından habersiz, demektir.**

AKLIN KİŞİMLERİ

Akıl ikidir.

1. **Akl-i Meleki:** Letaif'te bulunur ki, madde ile alakası yoktur. Feyz ile

terbiye olduğu için, bütün azaya hakim olur.

2. **Akl-i Nefsani** ki, nefis ve seytana bağıldır. Onlar ona yardım ederler. Eğer bu tarafı galip gelirse bütün azaya o hakim olur. Akıl bir alet olup kuvvete tabi olur. Ya nefse bağıldır, ya da ruha. Hangısı kuvvetli ise onun emrinde çalışır.

* * *

Aklin ziyadelesmesi için **zıkr-i kalbi** ve **rabıtaya** devam lazımdır. Vucut buyumekle akıl da buyur. Bir adamin akli sabiye verilmiş olsa, sabının “akıl kantarı” onu çekemez.

KALBE GELEN VARIDAT

Kalbe gelen varidat dört turludur.

1. **Varidat-ı İlahi:** Bilvasıta olur, bilavasıta olur.
2. **Varidat-ı Ruhani:** Meleklerden ve ruhanilerden gelen ilhamdır.
3. **Varidat-ı Nefsani:** Nefsin ihdas etmiş olduğu manalardır.
4. **Varidat-ı Seytani:** Seytanın igvasi ve tesvilatidir. Son ikısından kurtulmanın bir tek yolu vardır. O da **rabıtaya** ve **zıkr-i kalbiye** devam etmektir.

Rabıtaya ehil olmayanlara ilim öğretmek haramının eline kilic vermek gibidir. Fuyuzat-ı ilahiyeden mahrum olduklarından, öğrendikleri ilmi dünya menfaatine alet ederler.

HERSEY RABİTALİDİR

Bu alemde mevcut olan bütün esya her gün rabıta yapar. Mesela: Su, ates, toprak, nebat ve escar gibi cumle mevcudat rabıta ile nurunu gunesten alır. Dünya gunese rabıta yapar, gunes de **Ars-i A'la**'ya. **Ars-i A'la** da nurunu Cenab-ı Hakk'tan alır. Eğer dünya rabıta yapmamış olsa, içindekiler yasayamaz. Çünkü nur olmayınca nebatat yetismez ve ağaçlar meyvedar olmaz. Ay ve semadaki diğer yıldızlar dahi gunese rabıta yaparak nuru ondan alırlar.

HURMA-INSAN MUNASEBETİ

[]

Bu Ayet-i Celile'de [] diye hurmanın zikredilmiş olması, muhakkak ondaki menfaatin azametindedir. Çünkü kure-i arzda Hazret-i Adem'in toprağının bakiyesinden ibtida halk olunan sey hurmadır. Nitekim Resulullah (s.a.v.) Efendimiz [] buyurmuşlardır (Mektubat-ı şerife, cilt:3, sayfa: 144).

Hurmada bir çok insani meziyyet mevcuttur. Onun insana musabeheti vardır. Musabehetinin bir delili de, basi kesilse kurur. Nasıl ki insanın basi kesilse yasayamazsa, o da yasayamaz. Hurma ve uzumde hepimizin bildiği gibi azim hasalar vardır. Bilhassa **cocuklar, Besmele ile yirmibir adet cekirdeksiz uzum yeseler zekaları artar.**

ANASIR-I ERBAA

[]

Beden-i insan cuz-i turabi ve anasir-i erbaadan meydana gelmiştir. Birincısı, “**ates**”, ikincısı “**heva**”, ucuncusu “**su**”, dorduncusu “**toprak**”tir. Cehil anasirdan gelir. Anasira bağı kalıp ondan siyirilamayan kimse cehaletten kurtulamaz. Bütün anasirdan

tecerrud ederek sirr-i ehadiyyete bağlanan insanın feyz alıp ahz-i ilim yapması çok kolay ve ehseldir.

[]

Buradaki her bir kelimenin anasir-i erbaadan birine delaleti vardır. [] Topraga delalet eder. Eğer bu da uc harfli olsaydı insanoglu topraga def-i hacet edemezdi. İlm-i Ledunni'de toprak [] ile insanoglunun itaatindedir. Hazret-i Allah [] isminin esrarını arza koymakla, toprak pisliklerimizi ve mevtalarımızı ster etmektedir. Bir kimse tehlike halinde olan gemide bir tahta parçasını alıp Besmele ile onbir defa bu dört kelimeyi okur da daha sonra denize atarsa, biiznillah selamete kavusur.

CAMIU'L EFDAL

Mısır'dakilerin okudukları yerin ismi [] ise bizim mektebimizin ismi de [] dir. Teskilatımız da onun subeleridir.

KADIR GECESİ

[]

Melaik cemaati, alem-i ervahtan ileri olan **Alem-i Emr'i** göremez ve seyr edemez. Gormeye çok meraklıdırlar. Ancak **Leyle-i Kadir**'de letaifini fuyuzat-ı ilahiye ile nurlandıran Mü'minlerin kalbinden, Hazret-i Mevla'nin Zati'nin, sıfati'nin, Esması'nin ve Ef'ali'nin envarını seyr etmek için yeryüzüne inerler.

[] Darlık manasına olup bu gecede bütün Melaik cemaatının yeryüzüne nuzulu ile yeryüzü daraldığından [] denmiştir. **Leyle-i Kadir**'de bir senenin nebatat ve erzak defterleri Mikail (a.s.)'e, rahmet ve gazap defterleri Cebrail (a.s.)'e, yağmur ve ruzgar defterleri İsrail (a.s.)'e teslim edilir. Zenab-i Hakk Ramazan-i şerifi bir mevsime tahsis etmeyip her mevsimde devran ettirdiği gibi Kadir Gecesi'ni de Sehr-i Ramazan'ın sırf salı veya çarşamba gibi bir güne tahsis etmemiştir. Sonra diğer geceler davacı olurdu. Onun için her sene degışir.

SABAH NAMAZI KILARKEN GÜNEŞ DOĞARSA NE YAPILIR?

Sabah namazını kılarken güneş doğarsa, su kaideyi bilmeyenin namazı batıl olur: Birinci rek'ati kıldıktan sonra güneş doğarsa, hemen orada vakt-i keraat geçsin diye yarım saat oturur. Sonra kalkar, namazını tamamlar. Te'hir için secde-i sehv yapar. Kılmız olduğu namazı eda olarak sahih olur.

Vakt-i kerahet, sabah, güneşin doğmasından yarım saat veya üç çârî yek(çar=4,yek=1. yani dörtte bir) geçinceye kadar olan zamandır. Eğer saat yoksa, çenesini göğsüne koyar, gözlerini kaldırır, güneş göremezse vakt-i kerahet çıkmıştır, Vakt-i zevalde de Nasara'nın ibadeti vardır. Onların ibadeti ile bizim ibadet karışmasını diye kerahet-i tahrimiye ile menedilmiştir.

BİR VAKIT NAMAZINI KILMAYAN KİMSE NE YAPAR?

İmam Safii ile İmam Muhammed yolda bir cobana rastlamışlar. İmam Safi suna bir soru soralım demiş ve cobana: “**Bir kimse beş vakit namazdan bir vakti kılmasa, sonra onun hangi vakit olduğunu bilirse ne yapar?**” diye sormuş. Coban da:

“Hangi vakti kilmadığını bilmeyen bir kimse, beş vaktin besını gaflet içinde geçirdiğinden hepsını kaza etmesi lazım gelir” diye cevap vermiş. Su zamanda insanlar namaz vakitleri hakkında birsey bilmiyorlar. Bakip ona göre ibret almali.

KUR'AN-I KERİM KİME RAHMET, KİME HUSRANDIR?

[]

Kur'an-i Kerim Mü'minler'in arkasından okunur. Şimdi ise Mü'min mi, kafir mi, mürted mi, münafık mi, ne olduğu belli olmayan hatta hayatlarını din-i İslam'in aleyhinde çalışarak geçirmiş zevatin arkasından **Kur'an** ve **Mevlid** okutuyorlar. Bunun bir faydası yoktur. Çünkü Kur'an-i Kerim yalnız Mü'minler için sifa ve rahmettir. Zalimlere ise ondan ne bir sifa ne de bir rahmet vardır. Ancak husranlarının artmasına ve azaplarının cogalmasına sebep olur.

ISTIKAMET NEDİR?

[]

Istikamet, tevhid demektir. Tevhid'in iki manası vardır.

1. **Tevhid-i Suri:** Bu, insani Galata kopusunden bile geçiremez. Çünkü o yalnız dildedir.
2. **Tevhid-i Hakiki** ki, o kalbde olur. İnsani hem dünyada hem de ahirette en ulvi makamlara kavusturur. İşte buna **Tevhid-i İhlas** derler.

MUSRIKLER MANEN NECİSTİR

[]

Besmele ile kesilmeyen bir hayvan nasıl lase olursa, içine **Tevhid-i İlahi**'yi koymayan insanlar da aynı şekilde laselesmiş birer necistirler. Yani **manen** ve hakikaten necistirler. Eğer zahiren necis olmuş olsalardı, o zaman tutup temas ettikleri seylerin yenmemesi veya yaptıkları esyanın kullanılmaması lazım gelirdi.

* * *

Kafirin hem zatına hem de fiiline lanet edilir. Mü'minin ise yalnız fiiline lanet caizdir. Okuduğunuz gibi gunah-i kebir kufri icab etmez. Onun için () hakkında bizlerin sukut etmesi lazımdır.

DEVİR-I DAIMİ KANUNU

[]

Cehennem'de devri daimi kanunu varidir. O devri daimi kanunıyla kafirler orada birbirinin sizdirilmiş pisliklerini yiyeceklerdir. Bu devri daimi kanunu “**havayı hava ile kullanarak**” yakında bu alemde de keşfedilecek. O zaman **gaza** ve **benzine** lüzum kalmayacak. Bu yakın zamanda insallahurrahman keşfedilecektir.

DEREKE-I ULYA-I NAR BOSALACAK

Ekabir-i evliyadan bazı kasifler milyonlarca sene gectikten sonra Cehennem'in bosaldığını görmüşlerdir. Onların gördüğü yer, usat-ı ehl-i tevhidin yeri olan “**dereke-i ulya-i nar**”dir. Yoksa ehli kufren gireceği diğer altı dereke değildir. Çünkü Celal-i ilahide nihayet olmadığı gibi, onun yemisi neticesi olan azab-i ilahide de nihayet yoktur.

CEHENNEM KAC TABAKADIR?

Cehennem yedi tabakadır.

1. **Cehennem** ki tabaka-i ulya-i nardir. Buraya usat-ı ehl-i tevhid girer.
2. **Leza:** Nasara'nin girecegi yer.
3. **Hutame:** Buraya Yahudiler girecek.
4. **Saiyr:** Sabii ki yildizlara tapanların yeri.
5. **Sakar:** Mecusiler'in girecegi yer.
6. **Cahiym:** Musriklerin yeri.
7. **Haviye:** Münafık ve mürted olan kimselerin girecegi yerdir.

TEVBE-I YE'S VE IMAN-I YE'S NEDİR?

Ye's ikidir:

1. **Tevbe-i Ye's** ki bu muteberdir. Hazret-i Allah'a, Peygamber'e, Kitap'lara ve Melekler'e iman etmiş fakat hata da işlemiş. Eğer halet-i nez'ide tevbe ederse, belki Cenab-ı Hakk inun tevbesini kabul eder ve günahlarını afveder. Tevbe-i ye'sin makbul olması Hazret-i Mevla'nin ehl-i imana bir lutfudur.
2. **İman-i Ye's** ki bu meteber değildir. Önceden iman etme de, can hulkuma geldiği zaman Firavun'un yaptığı gibi "iman ettim"de, bu olmaz; batan gemilerde ve dusen tayyarelerde olduğu gibi. Çünkü iman Hazret-i Allah'a hizmet için olacaktır. Yoksa korku için değil.

MÜ'MİN-I MUSALLI OLMAYANIN MUSALLA'DA ISI NE?

Evlatlarım! Bizim evin karşısında bir adam vardı. Vefat edeceği zaman mahallenin muhtarını çağırılmış ve ona:

"Olunca beni yıkamayın ve namazımı kilmayın" diye vasiyet etmiş. Fakat ahir zaman fitnesi olan bizim cami imami, omrunde bir defa bile alnını secdeye koymamış olan bu adamı bizzat yıkamış, sonra da namazını kildirdi.

SADIK VE KAZIP

"Sadiktir kişi" düzgundur onun ısı. "Kaziptir kişi" bozuktur onun ısı.

HER KULFETİN BİR NİMETİ VARDIR

[]

Ne mutludur garib kimseler için. Evlatlarım, bu ilimleri öğrenirken çekilen sıkıntı ve mahrumiyetler, bilinsin ki, ileride tecelli edecek lutuf ve ihsanın derecesiyle alakalıdır. Su anda sizler istikbaldeki günlerinize kıyasla hayatınızın en cilekar zamanını yasiyorsunuz. Her kulfetin muhakkak bir nimeti vardır. Bu dının garib günlerinde hizmet edenler saltanatını surmeden olmazlar. Benim evlatlarım bu dünyada fakirlik ve yoksulluk çekmeyecek. **Sizi tebsir ederim çocuklar; bu din yenilenecektir.**

BU DÜNYANIN EN BAHTIYAR İNSANLARI

Sizi tebrik ederim çocuklar. Akranlarımız sehvete esir olup nefis ve heva pesinde basibos dolarken, sizler Hazret-i Mevla'nin Zati'nin nuru ile alakadar ve sıfatı'nin eseri olan ilm-i Kur'an ile mesgul oluyorsunuz. Burada öğrendiklerimizle Ummet'i Muhammed'in evladını bataklıktan kurtarmağa hazırlanılıyorsunuz. Bu ne yüce bir vazifedir... Yemin ederim çocuklar, sizler bu dünyanın en bahtiyar insanları ve

Hatemi's-Saade bahçesinin fidanlarıdır. Hepiniz Ümmet-i Muhammed'e yadigar olsun.

ŞEYTAN DERESİ VE KUMANDAN

Evlatlarım! Vaktiyle Silivri'de, meşe kömürü yapacağız diye bir ormanı kiralamıştık. Orada “Şeytan Deresi” dedikleri bir çukur vardır. Gayet tenha ve ıssız bir yer. İşte o dereye ders okurken üzerimize gölge düştü. Baktık Jandarma kumandanı. Adam sanki silah kaçakçılarını yakalamış gibi, “**Ey Hoca! Nereye gitsen ve hangi mağaraya girsen yine elimden kurtulamazsın!**” diye bağıyor. Yukarı çıkınca kendisine: “**Kumandan, sen kumandanlığı bir tarafa bırak. Ben de hocalığı bırakayım. Gel seninle iki insan gibi konuşalım**” dedim. “Olur, konuşalım” deyip, atından indi. Şöyle ona bir baktım. Sonra: “**Kumandan, hakikaten yaman adamsın. Eğer sen kubay olsaydın şu dağlarda bir tek tavşan bırakmazdın**” dedim. Nutku tutuldu, gık diyemedi. Çünkü ne demek istediğimi anlamıştı.

ÜÇ ŞEY

Evlatlarım! Babam bana demişti ki:

“Oğlum sana üç şey vasiyet ediyorum:

1. İlm-in kuvvetli olmasını istersen, İlm-i Mantık'a çalış.
2. Dımın kuvvetli olmasını istersen, Usulu Fıkıh'a çalış.
3. Şunu akıldan hiç çıkarma: İstanbul'da parasız kalmak, ahirette imansız kalmak gibidir.”

[] derken filhakika [] nün zamirinde **vav-ı mukaddere** vardır. Dört elif miktarı çekilir. [] diye **hemze-i kat'ı** olarak da okuyabiliriz. **Hemze-i vasıl** ile () diye okumak daha evladır. Yalnız **lafza-ı Celal**'de Cenab-ı Hakk'a ta'zimen () denir. Vasıl ederek [] denmez.

“...RESMİMİZİ RUHANİLER ÇEKMEKTEDİR”

Düğünlerde derneklerde nasıl toplu olarak resim çektiriyorlarsa, bizim de burada resmimizi ruhaniler çekmektedir. Burada olduğu gibi inşallah alem-I Berzah'ta da beraberiz. Sizi tebrik ederim çocuklar, sizler insanların alası ve bu zamanın evliyasısınız. Bu ne büyük bir mertebe? Bundan büyük rütbe mi olur?

MAHŞER HALKI GIPTA EDER

Evlatlarım! Sizler ne büyük bir mükafata nasıl olacaksınız, bir bilerseniz. Yarın kıyamet gününde bizler geçerken mahşer halkı gıpta ile Resullullah Efendimiz'e sorarlar: “**Ya Resulullah bunlar Enbiya mıdır?**”, cevap: “**Hayır**”. “**Bunlar evliya mıdır?**”, cevap “**Hayır**”. “**Bunlar şüheda mıdır?**”, cevap: “**Hayır**”, “**Öyleyse kimdir bunlar?**” Resullullah Efendimiz: “**Bunlar ahir zamanda sönmek üzere olan din-i celil-I İslam'ı ümmet-I Muhammed'in evladına aşıl原因an mücahidlerdir**” buyururlar.

CİNNİLERDE CENNETE GİRECEK

() []

İbni-I Abbas (r.a.) Hazretleri'ne: "Cinniler de Cennet'e girecekler mi?" diye sormuşlar. Bir hafta düşündükten sonra: "**Evet, cinniler de Cennet'e girecek**" diye cevap vermiş. Bu ayet-I celile'I delil göstermiştir. Evlatlarım siz de me'haz göstermeden cevap vermeğe çalışmayın. Müfta bih olan fikhi mesail dururken, "Kıyl u Kal" ile meşgul olmaya alışmayın.

DERS OKURKEN...

Evlatlarım! Ders okurken takıldığınız bir yer olursa, orada fazla durmayın. Nasıl ki etrafı kazılan bir ağaç kolayca devrilirse, evveli ve ahiri anlaşılan kitabın da ortasını anlamak kolaylaşır. Babam çift sürerken saban köke takılırsa tutar kaldırırverirdi.

ÖŞRÜN EHEMMİYETİ

Toprakтан çıkan mahsulün **öşrünü** vermek lazımdır. Şayet bunu yapmak mümkün olmazsa **yiyecek** ve **içecek** olduklarımızın öşrünü bari verelim. Hiç olmazsa helal olsun diyer yerken **Besmele** çekilebilsin. Yoksa **Besmele** çekilmez.

DEFİNE BULAN NE YAPMALI?

Toprak altından herhangi bir para veya hazine bulursanız, önce onun beşte birini **beytülmale** vermeniz lazımdır. Yoksa helal olmaz. Lakin şu anda **beytülmal** olmadığına göre onu fakir fukaraya vermek icab eder.

"LA TAHZEN İNNALLAHE MEANA" SIRRI

[]

Bu ayet-I celile Resulullah Efendimiz Hazret-I Ebu Bekir ile Ğar-ı Sevr'de bulunduğu esnada nazil olmuştur. Sıddık-I Ekber Hazretleri ondan sonra ne kable'l-mevt ne inde'l mevt ne de ba'de'l-mevt hiç bir hüznün ve keder çekmemişlerdir. Sıddık-I Ekber (r.a.)'ın varisleri olan bizler dahi bu ayetin sırrına sahip bulunmamaktayız.

KALP EVİNİN TAHRİBİNE ÇALIŞMAK

[]

Bu ayetin tasavvufi manası: Zikrullah ile meşgul olan kalb evinin tahribine çalışan kimseden daha zalim kim olabilir? Elbette ondan daha zalim bir kimse olamaz, ayet-I celilenin devamı: () İşte nura düşman olan o zalimler oralara korka korka girmekten başka bir icazete sahip değildiler. Çünkü o yerler, yani içinde ulum-I ilahiye ile meşgul ve füyüzat-ı rabbaniye ile alakadar olan ehl-i rabitanın bulunduğu o binalar [] sırrına mazhar ve () devletine sahiptirler.

KÜFRÜN BELİ KIRILMIŞTIR

Evlatlarım! Bu küfrün beli kırılmış lakin henüz canı çıkmamıştır. Endişeye mahal yok. Tekrar ayağa kalkamaz. Bundan sonraki icraati, ölmek üzere yerde çırpınan hayvanın etrafına sıçrattığı toz toprak gibi çaresiz bir kaç gayretten ibarettir. Biz bu günlere decacile devrinin bütün çilelerine maruz kalarak geldik. Fakat hepsi geldi

geçti. Zuhur eden maniler terakkiye işarettir. Rabıta ve diğerk erkan ihlas ile eda edilirse, orada Şer yıkılır ve hizmet ehline zarar gelmez.

TİCARETTE BİR NUMARA OLURDUR

Ticaretin de bir usul ve erkanı vardır. Eğer biz ticaretle meŐul olsaydık bu memleketin bir numaralı tıccarı olurduk. Lakin biz ilim ticaretını seştik, Gördüğünüz gibi hayatımızı bu yüce işe vakfettik.

İŞİTMEK GÖRMEKTEN ÜSTÜNDÜR

[

]

Burada **ışitmek** görmekten evvel gelmiştir. Çünkü hitab-1 izzeti anlamanın Şartı duymaktır. [] hitabını idrak edebilmek için, alem-I ezelde bütün ervaha işitmek lazım olmuştur. Bu sebepten **sem**'in rütbesi, basardan daima mukaddem ve mufazzaldır. **Rü'yet** dahi **sem**'in neticesidir. Resulullah Efendimiz ilk zamanlarda esvat-1 melaikeyi işitirler fakat görmezlerdi. Sonra **Leyle-i Mi'rac** hepsini ıyanen gördüler.

Rü'yetullah hakkında muhtelif rivayetler vardır. Bazıları Cenab-1 Hakk'ı gördüğünü bazıları da görmediğini ifade etmekte ise de, muhtar olan görmüş olmalarıdır. Çünkü Resulullah Efendimiz mertebe-I vahiyde, mertebe-I hitabda ve mertebe-I Mi'rac'da çok büyük bir tecelliye mazhar olmuşlardır. Gözdeki bu görme kuvveti öldükten sonra kalbe ve ruha çekilmedikçe görme hassesini kaybetmiyor. Onun için böyle bir göz amaya takılırsa, görür rolur. Bu hakikat bugün sabit olmuştur. Göz aşısı ile amanın gözleri görür hale getiriliyor. Lakin hakikati göremeyen gözler için ne yapabiliriz. Bunun ameliyatı da mümkün değıldir. Kan alıp vermekte ve göz nakli yapmakta mahzur yoktur. Eğer Őerde kullanan olursa vebali kullanana aittir. A'zayı arızı olduklarından tasarrufta a'za-yı asliye tabidirler.

• * *

“**Burak**” melaike gibi hakikatı salisedir. Resulullah Efendimiz **leyle-i Mi'rac**'da **Mescid-i Haram**'dan **Mescid-i Aksa**'ya onunla gittiler. Üzerinde rahat etsinler diye yokuŐ yukarı çıkarken ayakları, yokuŐ aşağı inerken ön ayakları uzuyordu. Ve adımını göebildiğı en uzak noktaya atarak yürüyordu.

HÜDHÜDÜN MARİFETLERİ

Süleyman (a.s.)'ın Hüdhüd'ü havada uçarken yeraltında nerede su olduğunu görür ve Hazret-I Süleyman'a gelip haber verirdi.

GELİBOLU'DA BİR KİTABE

Gelibolu'da bir kitabe vardır. Onu okuyanların gözleri kör olur.

“PEYNİR GÜZEL AMA...”

Evlatlarım! Bir gün Silivri’de hafızın biri Kur’an okumuş. Sesi de güzel imiş, camiden çıktıktan sonra cemaatten biri babama demiş ki: **“Nasıl güzel okudu mu?”** Babam da: **“Peynir güzel ama köpek tulumuna doldurmuşlar”** demiş. Amelsiz ve ahlaksız olduğunu kasetmiş. Sesi iyi olan hafıza: **“Kur’an-ı Kerim’i güzel okudu”** demek hatadır. **“Güzel Kur’an’ımızı iyi okudu”** demek lazımdır. Bu sırrı ilk defa İmam-ı Rabbanî Ahmed Farukî Hazretleri çözmüştür.

BİRLİK VE BERABERLİĞİN EHEMMİYETİ

[]

Her yerde birlik ve beraberlik lazımdır. Muvaffak olmak için her hususta ittifak etmeli ve dayanışmayı asla elden bırakmamalı. Çünkü Allah’ın nusreti, maddi ve manevi yardımını cemaat ile beraberdir. Toplu çalışanlar bunun semerısını kısa zamanda elde ederler.

İLİM ALLAH RIZASI İÇİN OKUNMALI

Evlatlarım! Bu ilimleri okumak isteyen bir kimse daima: **“Ben Allah rızası için okuyacağım. Okuduklarımı da Ümmet-i Muhammed’in evladına öğreteceğim. Bu suretle batağa düşmüş insanları kurtarmağa çalışacağım”** diye düşünmeli ve gayesi hep böyle olmalıdır. **Maaş almak hatta müftü yahut vaiz olmak niyetiyle ilim öğrenmek haramdır. Eğer içinizde böyle düşünen ve bu maksatla burada bulunan varsa hemen dengini toplayıp çıkıp gitsin. Zira Enbiya mirası olan bu ilim dünyevi gayeler için okunmaz.**

Başka yerlerde, başka maksat ve gayeler için ilin tahsil edenlere dünya da haram oldu, ahiret de. Çünkü onlarda rabıta bağı yoktur, rabıtası olmayanların da hakikatle alakası yoktur. Biz ise yalnız Allah rızası için okuyoruz. Okuduklarımı da inşallah her zaman hiç bir menfaat gözetmeden okutacağız.

Evlatlarım! Birgün va’zda çok terlemiştim. Yorgun bir halde camiden çıkarken biri yanıma yaklaştı ve dedi ki: **“Efendim siz niye bu kadar kendinizi yorup bitiriyorsunuz?”**

Ben de ona dedim ki: **“Ben yaş odunları ve ağaçları üfürerek yakmağa çalışıyorum.”** Bu söz tesirini göstermiş olacak ki hemen gelip talimat aldı.

ALEYHİMİZDEKİ PROPAGANDALARA ÜZÜLMİYİN

[] Evlatlarım! Onlar istedikleri kadar aleyhimizde propaganda yapsınlar, üzülmeyin. Mevla bizimledir. Yalnız aleyhlerinde konuşmayın. Ve kürsülerde onlara bir şey demeyin. Eğer biz onlar için bir söz söylersek bu aleyhimize olur. Zira fitneyi uyandırmış oluruz. (İmam Hatipliler için söylendi).

CENAB-I HAKK KAFİR BABADAN MÜ’MİN EVLAT ÇIKARIR

[]

Ashab-ı Kiram'dan İkrime (r.a.) Hazretleri ne acaip sırrullahtır ki kendısı Resulullah Efendimiz'in adüvvü olan Ebu Cehil kafırının oğludur. İşte ayet-I celiledeki esrarı ilahiye budur.

“EBU BEKİR” NE DEMEKTİR?

“Ebu Bekir” demek, vakit sahiplerinin babası, yani vakt-I seherde teheccüd kılanların babası demektir. Resulullah Efendimiz Ömer'ul-Faruk Hazretlerine “Sen fitnenin kapısısın” buyurmuşlar. Hazret-I Ömer de [] demiş. Resulullah Efendimiz [] buyurmuşlar. Yani sen şehid olacaksın ondan sonra fitne çıkacak demektir.

İSİM SEÇERKEN DİKKAT!

[]
İsim seçerken dikkat edin. Bütün ısımleri [] ahzetmek evladır. Nitekim Nurullah veyahut Nureddin gibi nur ile alakadar olan ısımlerin sahipleri daima bela ve musibetlere maruz kalırlar. Hayatları her zaman kederli ve çilekar olur. Çünkü nur Hazret-I Mevla'nın Zati'na ait olan (99) esma-i ilahiyedir.

İSLAM MAKABLİNİ SİLER

[]
[] imha eder, siler demektir. Bir kafirin müslüman olmazdan evvel yapmış olduğu küfür ve isyanı, İslam'ı Kabul edince affedilir. İrşad da böyledir. İnsan nur-I ilahi ile aşılınca geçmişteki bütün günahları silinir, yok olur.

ADEM (A.S.) RAHMAN VE RAHİM sıfatLARINDAN YARATILDI

[]
Burada zamir faile giderse, Cenab-ı Hakk'ın [] ve [] sıfatlarından halkolundu diye mana verilir. Eğer mef'ule giderse, onda şeref vardır. Yani peder-I asli olan zata tazimdir. Her iki takdirde de Adem (a.s.), hilkat-ı asliyesi üzere halkedildi. Yoksa maymundan falan tekamül etmedi demektir.*

ERBAİN ÇIKARMAK

[]
[] : Kalbi menba-ı hikmet olup letaifinden lisanına hikmetler kaynar. Eğer kırk gün **evrad** ve **ezkar** ile **Erbain**'e devam ederse, gerek ilim ve irfan, gerekse feyz ve hikmet olarak her halde kalbinden lisanına kaynayacaktır. Evlatlarım! Şu dersleri bitirelim de ondan sonra içinizden kırk kişi ile inşallah Çamlıca'da bir Erbain çıkaralım.

İHLAS NEDİR?

“İhlas'ın manası: Bir mazarattan korkmadan ve bir menfaat beklemeden yalnız Allah rızası için çalışıp ila-I kelimetullah yolunda []

* Bazıları da, “Cenab-ı Hakk, Hazret-I Adem'I vefat ettiği hey'et üzere halketti. Sair evladı gibi vücudu önce küçük olup dad aha sonra büyümedi” dediler.

sırrına mazhar olmaktadır ki işte bu kimse hem **sekerat-ı mevt geçidini** hem **mizan** hem de **sıratı** kolayca geçerek **Cennet** ve **Cemal-i İlahi** ile müşerref olacak hakiki bir kuldur.

HALİS VE MUHLİS NE DEMEKTİR?

[]

Halis: İtikatta ehl-i sünnet üzere olup şirk ve nifak gibi afat-ı kalbiyeden pak olmak demektir.

Muhlis: Amelde ihlas üzere olup hulus-i kalb ile izhar-ı ubudiyyet etmeğe derler.

GEYİK VE MİSK

[]

Geyiğin misk kesesi temizdir. Ancak gayr-ı mezbuhada kese yaş ise necis olur. Kuru olursa tahirdir. Geyik, Adem (a.s.)'in adını duyunca O'nu ziyarete gitti. Hazret-i Adem bundan çok memnun oldu ve sağ elini geyiğin sırtına koyarak kendisini taltif etti. Bu temastan dolayı geyiğin kuyruk tarafında bir misk meydana geldi.

Arkadaşlarının yanına dönünce diğer geyikler: “**Bu güzel kokuyu nerden buldun?**” dediler. O da keyfiyetş onlara anlattı. Bunun üzerine diğer geyikler de Hazret-i Adem'in yanına vardılar. Fakat onların vücudunda herhangi bir misk hasil olmadı. Çünkü birinci geyiğin niyetinde hulus vardır. O halis bir halb ile gitmişti. Diğer geyiklerde ise bu ihlas yoktu.

İBADETİN GAYESİ

İbadetin iki gayesi vardır:

1. Gaye-i ta'zim ki Hazret-i Allah'a karşıdır. İnsan kulluğunu arzederken ibadeti kamil manada bir ihlasla edaya çalışırsa, maksat hasıl olur.
2. Gaye-i tezellül: İnsanın en şerefli yeri alnıdır. Edna merteye de topraktır. Kul secde-i Rahman için bu en şerefli yerini en süfli yere koyarak nefis-i emmareyi iyice tahkir ve tezlil etmiş olur.

[]

NECM VE SAKİB NE DEMEKTİR?

[]

[] Ziya verici şeydir [] Delikten nüfuz eder gibi ziyasındaki kuvvetle karanlığı delip geçen ve süratle ziya veren demektir. İşte nur-i ilahının insanlara gelmesi bir sakıb'tır. Letaif, Alem-i Emr'e bağlıdır. Alem-i Emr, Arş-ı a'la'nın fevkindedir. Arş-ı a'la melek sür'atiyle (50)bin senelik yoldur. Oradan ötesi Alem-i Emr'dir. Arş-ı a'la ile Alem-i Emr'in arası da (40) bin senelik yoldur. Binaenaleyh merkez-i hakdan Alem-i Emr, melek sür'atiyle tam (90)bin senelik mesafedir. Mü'minlerin kalbinden Alem-i Emr'e yol vardır. Alem-i Emr'e varan bu yol rabita ile açılır. İşte bu yoldan gelen füyüzat-ı ilahiye, alem-i kebirin bütün dairelerini bir sakıb gibi delip geçer; ehl-i maneviyyenin letaifine ulaşır. Bu ne büyük bir esrar-ı ilahiyedir.

MÜKEVVENAT NURUNU NEREDEN ALIR?

[]

Burada nur, münevvir manasınadır. [] takdirindedir. Kudret ve azametini göstermek için böyle geldi. Mecaz olup [] kabilindedir. Nur basiret ile idrak olunan bir şeydir. Ziya ise basar iledir. Kainatta olan ziyaya “Allah” itlak edilemez. Hazret-i Allah alemlere o ziyayı vericidir, envar-ı ilahi ise ziyada mevcuttur. Bütün alem-i kebir ve alem-I sağırdeki mevcut nur, sıfatı ilahiyenin aksının hadisata tecelli etmesinin eseridir. Bilcümle ecramin, mülk ve melekütün münevvi; Cenab-ı Hakk’tır. Bu ayet-i celile’de alem-I kebir ve alem-i sağır iki şeyde bir gayede temsil edildi. Bütün ukala, şürefa ve fuzala bu ayetin azametinden hayretlere düşerek boyun eğmişlerdir. İmam-ı Rabbani Ahmedul-Faruki Hazretlerin’den önceki ekabir bu ayetin ancak bazı esrarını çözebilmişlerdir. İmam-ı Rabbani ise tamamını izah buyurmuşlardır. Mükevvenatın cümlesi ziyasını Arı ala’dan alır. Arş-ı a’la’da sıfat-ı ilahiyenin aksinden alır. Sıfat-ı ilahiye de zat-ı ilahiyeden alır. Bütün insanlar ise Resulullah Efendimiz’in varislerinden alırlar.

ARŞA GELEN TECELLİYAT, İNSAN-I KAMİLİN KALBİNE GELENDEN ÇOK NOKSANDIR

Cenab-ı Hakk’ın zat-ı ecell-I alası için halk ettiği iki aynadan biri enkasdır ki, Arş-ı a’la’dadır. Mevla’nın sıfatlarının zıllı Arş’da mevcut değildir... Gerek sıfat-ı zatiye; vücud, Kıdem, Beka, Vahdaniyet, Muhalefetün ilhavadis, Kıyam binefsihi gibi. Gerek sıfat-ı sübutiye ki; Hayat, İlim, Semi’, Basar, İrade, Kudret, Kelam, Tekvin gibi. İşte bunlardan hiç birinin zıllı, Arş-ı a’la’da yoktur. Bu cihetten, Arş’a gelen tecelliyat enkastır; çünkü camiddir. Diğer; etemm ve ekmeldir ki; kalb-i mü’min-i takidir. Yani, envar-ı ilahiyeye ve feyz-i Muhammediye’ye bağlı olan insane-ı kamilin kalbidir. Hazret-i Allah muttasıf olduğu bütün sıfatlarının zıllını insanda halketmiştir. sıfat-ı ilahiyenin zıllı insanda bulunduğu içindir ki, letaife gelen tecelliyat ve mir’atıyet daha etemmdir.

“MİŞKAT” NE DEMEKTİR?

[]

[]: Penceresi olmayan kandil gibidir. Kalbde ve elektrikte pencere yoktur. “Mişkat” ile makam-ı nübüvvet temsil edilmiştir. Çünkü Resulullah Efendimiz mevcüdatın kalbi mesabesindedir. Alem-i kebirin arş-ı kalbisinde de alem-i sağırin yani insanın kalbinde de billur vardır. Arş-ı a’zamdan gelen bu nur alem-i kebirin her cüz’üne isabet ettiği gibi alem-i sağırin her cüz’üne de kalbten yayılır.

* * *

[] O kandil billurun, camın içindedir. O zaman vücudu yok tasavvur et. Ma’kul, mahsus ile temsil edilmiştir.

[] O billur, parlak bir yıldız gibidir. Çünkü içerisinde zat-ı ilahiyenin nuru parlamaktadır. Arş-ı a’zam alem-I kebirin kandili olduğu gibi alem-I sağırin de kandili de kalbdır. Zira zahiri beden arz, letaif de onun semasıdır.

[] Gerek letaifteki gerekse Arş-ı a’zamdaki bu kandilleri cihetten münezzeh olan bir şecere-i mübareke-i zeytuneden yakılır. Yani envar-ı

ilahiden hasıl olurlar. İnsanlar, cinniler ve ruhaniler hatt-ı istiva* zeytin yağındaki parlaklığa hayran olurlar. Bazı salıklar, davet-I ruhaniyette misk ile hatt-ı istiva zeytin yağını kullanmışlardır. Zira ruhaniler onun parlaklığına aşıkırlar.

[] Onun zeyti parlamaya karibdir. Ateşle alakası yoktur. Ateş mes etse de, etmese de parlamaya şayandır. Bunun içindir ki, anvar-ı ilahiyenin müşahedesi zamanında; derece-i hararetin kesilmesiyle, rahmet-i ilahiyenin akmasından aşıklar [] diye feryat ederler.

“NUR ÜZERİNE NUR...” NE DEMEKTİR?

[] İstinaftır. sıfat-ı ilahiye bir nurdur, Zat-ı ilahiyenin nuru üzerine... Resulullah Efendimiz'n vücudu bir nurdur, etrafındaki envar üzerine... Arş-ı a'la bir nurdur, sırr-ı istivaya mazhariyetle hazıl olan nur üzerine... Kalbin etrafındaki (99) esma bir nurdur, lafza-i Celal-in nuru üzerine... O zamin parlaklığı bir nurdur, açılğelen ceryanın nuru üzerine...

[] Burası, ayet-I celiledeki temsilatın izahı makamındadır. Nurun nüzulu ve huzulü bu ayetin esrarına bağlıdır. Nuru arzu edenleri, Allah da arzu eder. Talep ve arzu kuvvetli olursa, maksat hasıl olur. İnsanlar arzu edip isteyecekler, Cenab-ı Hakk da onlara, dilediğine göre bir nur ihsan edecektir. Burada mertebe-I a'la'ya vusül için, sa'y-u gayret lazım oldu. Çünkü; esbaba tevessül, matluba vusule hadimdir.

RESULULLAH EFENDİMİZ'İN NURU İKİYE AYRILDI

[]

Resulullah Efendimiz'in nuru, halkolduğu zaman ikiye ayrıldı:

1. Hazret-i Mevla, ona nazar-ı heybetle bakınca o ikiye ayrıldı.
2. Kainat dediğimiz alem-I kebir, yani Arş, Kürs, Levh, Kalem hepsi bu nurdan meydana geldi. Resulullah Efendimiz, zübde-i kainattır. Alem-i kebir ve alem-i sağırin tamamı ondan alınmıştır. Bütün ekamil, nuru ondan alırlar. Nasıl ki kandilden bin tane kandıl yakılrsa o kandilin ziyasından bir şey eksilmezse Resulullah Efendimiz'in nur-i nübüvvetleri de bunun gibidir.

LETAİF İLE ALAKADAR OLMAYAN AKLIN VE İLMİN KIYMETİ YOKTUR

[]

Bu ayet-I celilede [] deyince meram anlaşılmış iken [] diye tefsir edildi. Bununla letaifin yani maneviyatın esrarı izhar edilerek asıl murat hasıl oldu. Çünkü letaif sadırdadır. Nitekim Cenab-ı Hakk maneviyat lüzumunu göstermek için [] buyurmuştur. [] buyurmamıştır. Binaenaleyh letaif ile alakadar olmayan aklın ve baştaki ilmin kıymeti yoktur.

* Kable'z-zuhur güneş gören şark tarafında değil, bade'z-zuhur güneş gören garb tarafında da değil; hem şarka ve hem garba nazır tepenin tam ortasında olan zeytin yağı.

KALP ALEM-İ EMR'DEN, CESET ALEM-İ HALK'TANDIR

[]

Kalp sanevberiyü'ş-şekl bir mudğadır ki, sadrın sol tarafında yer tutar. Hayat-ı cismaniye ecza-ı cesede ordan taksim olur. Kalb de hayatını nefh-I ilahi olan ruh-I hadisten alır. İşte vücudumuzdaki ruhun mahall-I zahiri ceset, mahall-I batını ise kalb yani letaiftir. Onun için Hazret-I Mevla kalbi Alem-I Emr'den cesedi de Alem-I Halk'tan kılıp cesed ile kıbleye, kalb ile de zat-ı ilahiye teveccüh etmemimizi emir buyurmuştur. Kalb her ne kadar küçük ise de, rütbede büyüktür. O sürüde çobana, belde sultana benzer. Bütün yapılan işler ve söylenen sözleş, kalbdeki mananın tercümanıdır. Nitekim [] denmiştir. Gönül dedikleri şey, kalbe konulan kuvve-I ruhaniyedir. Eğer hakikat nuru kalbde tecelli edecek olursa, sair aza salaha kavuşacaktır. Aksi takdirde salaha yoktur.

* * *

[]

Ebu-l Kasım, Resulullah Efendimiz Hazretlerinin künyesidir. Fahr-I Kainat Efendimiz'e mahsustur. Hasası nebidendir.

Üstazımız (Kaddesallahü sırrahü ve efaza aleyna birrahü) Efendi Hazretleri ders arasında zaman zaman bu iki beyti cezbeli olarak okurlardı.

Beyt: (Ya Muhammed, senin ismin emana müsavidir.)

Allahu Zül-Celal ve'l-Kemal Hazretleri'nin (Eman) ismi-I şerifi müfredat itibariyle (92) eder. Resulullah Efendimiz'in (Muhammed) ismi şerifi dahi (92)dir. Hesabı şöyledir: [] $1+40+1+50=92$ (Muhammed) $40+8+40+4=92$ eder.

“SEN BENİ HABİBİMDEN EVVEL GÖREMEZSİN”

[]

Hazret-I Mevla'nın Musa (as.)'a: **“Elbette sen beni göremezsın ey Musa!”** buyurması **“Sen beni habibim Ahmed ve Resulum Muhammed'den evvel göremezsın”** demektir. Veyahut **“mahluk olan sen, şu halinde beni göremezsın”** demektir.

CENAB-I HAKK'IN MÜ'MİNLERE LÜTFU VE HAKİKATÜ HAKKU'L-YAKİN

[]

İlmü'l-yakin, aynü'l-yakin, hakkü'l-yakin vardır. Mesela zindanı bilmek ilmül-yakin ve onu görmek aynul-yakin, zindana girmek de hakkul-yakin'dir. Bu cihetten aynul-yakin ehlının hali ilmül-yakin ehlinden üstündür. Hakkul-yakin ise aynul-yakinin fevkindedir. Hazret-I Mevla bu sure-I celilede (ilmül-yakin ve aynul-yakin) buyurdu da ehl-I imana olan lütuf ve kereminden dolayı (hakkal yakin) buyurmadı. Eğer

(hakkal yakin) buyurmuş olsaydı herkesin mutlaka, hiç olmazsa bir defa cehennemi hakkal yakin görmesi icab ederdi.

* * *

Hakikat-ü hakkul-yakin, Resulullah (s.a.) Efendimiz'e mahsus olan bir rütbeyi aliyedir ki o mertebeye hiç bir nebi ve veli çıkamaz.

BİR İŞTEN FARIĞ OLDUĞUN ZAMAN...

[]

Rafıziler bu ayet-I celiledaki Sad'ı meksur okumuşlardır. [] diye tefsir edip, **dünyadan fariğ olduğun zaman hemen Hazret-i Ali'yi yerine nasb et, Ebu Bekir'i falan vekil etme** şeklinde mana vermeye kalkmışlardır. Halbuki, **bir işten fariğ olduğun zaman başka bir işe başla** demektir. Biz sad'ı meksur okusak da **“kendin yaptığın şeyleri yap, bazıları için vekil bırak”** diye mana veririz.

“...ONLARI BURADAN TEMİZLEYİN”

Medine-I Münevvere'de, Vehnabiler'in imamlarından dört kişi, dört yerde ayrı ayrı rüya group, fesatçılık yapmaya kalkmışlardır. Resulullah Efendimiz de **“Ravza-ı Mutahhara'nın dört tarafında pislikler dolaşüyor, onları buradan temizleyin, yoksa ben gelir temizlerim”** buyurdular.

[]

“NEREYE GİDİYORSUNUZ?”

[]

Tahkir içindir. Ey Münkirler, ey mürtedler ve ey gafiller, bu Kur'an'ı ve bu Nur'u bırakıp da nereye sunuz?

“ŞEYDAN, İSM-İ CELAL'İN OLDUĞU YERE YAKLAŞAMAZ”

[]

[] : Nassar vezninde **“mübalaga ile kaçıcı”** demektir. Şeytan aleyhil-lane Cenab-ı Hakk'ın adını işitti mi, hemen kaçır. [] kavli-i celil, şeytanın bütün letaife vesvese verdiğinin delilidir. Kalbini Mevla'nın ismi ile okutan insanın kalbine vesvese veremez. Çünkü şeytan ism-i Celal'in olduğu yere yaklaşamaz. O zaman **ruha** gelir. Eğer ruhunu okuttu ise **sır**ra varır. **Sırr**'da okudu ise bir üst makama geçer. Alattevali böyle devam eder.

GÜNLÜK VAZİFEYE BAŞLARKEN

Vazifeye başlarken, bir Fatiha üç İhlas-ı Şerif okunur. Sonra 7 istiğfar ki, yedi bin makamına geçer Letaifl'le okunduğu için bire bindir. İstiğfarla vücudumuz temizlendiğinden Resulullah Efendimiz Hazretleri'nin üzerine teşekkür 7 salavat-ı

şerife getirilir. Bu talimat-ı Resulullah'tır. Çünkü mağarada Sıddık-ı A'zama böyle talim buyurmuşlardır. Bunların hepsinin kıraati izin ve ruhsat iledir. Hiç biri kafadan değil. Yasin-I Şerif, Seyyid-I Ekber masumdandır....

[]
[] ayeti, Abdulhak Hindistani Hazretleri'nden emanettir. Salaten Tüncina, bizzat Resulullah Efendimiz Hazretleri'nden manen izin ile okunmaktadır.

RABİTAYA OTURUNCA

Rabıta'ya oturunca, gözleri yumup ağzı kapayarak dili damağa yapıştırır. Nefsi de iki kaşın arasından başlayan bir zincir-I manevi ile kalbe bağlar. Daha sonra Üstazın kalbinden kendi kalb havuzuna oturuşa göre çapraz olan bir hatt-ı nurani çeker. Kalbden kalbe kurulan bu irtibat-ı hassa'dan sonra üstazın tasarrufu tahtında Silsile-i Sadat'ın ervah-ı kudsiyeleri vasıtasıyla envar-ı ilahiyenin taksimat menbaı olan ruhaniyet-i mübareke-i Muhammediyeye kadar varır.

LETAİFLE KELİME-İ TEVHİD ZİKİRİ

Her hangi bir kimse letaifiyle [] derse (24) saatlik günahları gider. Yerine mukafaat yazılır. Kelime-I Tevhid zikrını letaifle yalnız ehl-I rabıta yapabilir. Çünkü tesiri çok kuvvetlidir. Ondaki lezzet ve füyuzata herkes tahammül edemez. Yakında inşallahuteala hepimize nasip olur.

CENNETTE NEFİS YOKTUR

[]
Cennet ehli kendi aralarında ne kötü kelime, ne de yalan söz işitirler. Çünkü Cennet'te nefis yoktur. Orada yalnız envar-ı ilahi vardır. Binaenaleyh Cennet'teki mü'minlerin letaifi, kendiliğinden zikr-i Mevla ile meşguldür.

NEFS-İ NATİKA 72 ŞEYTAN KUVVETİNDEDİR

Nefs-i Natika, ebhuri ve ateşi bir kuvvet olmakla 72 şeytan kuvvetindedir. Natika olması hayrı ve şerri nutuk ettiği içindir. Ama nur-i ilahiyeye bağlanınca nuru konuşacaktır.

* * *

İşte bundan dolayı Hazret-i Mevla Kur'an-ı Azimüşşan'da
[]
buyurarak maiyyeti zatiye, maiyyet-i zamaniye, maiyyeti mekaniyede mürşid-i kamilin yanında olmayı emretmiştir. [] Kim ki cayarsa, bu yola bağlı kalmaktan kaçınırsa, kendine zararı vardır.

TESTİYİ DOLDURMAK İÇİN ÇEŞMEYİ BULMAK GEREK

Üstazlar birer sebeptir. Onlar salıklere, çeşme vazifesi görürler. Yalnız dikkat edin, tastiye doldurmak için çeşmenin yanına giderler. Çeşme ayağa getirilmez. Bazıları biz

nuru Allah'ın kendisinden alıyoruz, sebebe ihtiyacımız yoktur derler. Çeşmeyi kabul etmezler.

ZİKR-İ KESİR NEDİR?

[
Beyazıd-ı Bestami Hazretleri'ne bu ayetin manası sorulduğunda: Zikr-i kalbidir, buyurmuşlardır. Çünkü bütün aza ile alakadar olan merkez-i nefsi, yani, alnı büküp letaife bağlamak suretiyle, kalbin her şeyden mücerred bir şekilde; Allah Allah diye çarpması, zikr-i kesir ve ecr-i azimdir.

“KALP İÇİNDE KALP VARDIR” NE DEMEKTİR?

Kalbdeki zikrin letaife tesiri vardır. Kalb içinde kalp vardır, dedikleri işte bundandır. Üstaza bağlandıktan sonra her şey berraklaşır.

Kalb iki türlü çalışır:

1. İztırari ki, insanın hayatına bağlıdır. Onun durmasıyla hayat-ı cismaniye yok olur.
2. İhtiyari ki, füyuzat-ı ilahiyeye bağlı olarak çalışan kalbidir. O kalb-i müstesnadır. Çünkü çalışması aşk ile olur.

BEYTULLAH VE BEYTÜ'L-İZZE

Bu dünyada sekaleynin kıblesi Ka'be-I Muazzama, melaike-i kiram'ın Kible'si de Beytü'l-İzzedir. Beytü'l-İzze muhazat-ı Kabe'dedir. Onun için semada eşref olan Beytü'l-İzze ve yeryüzünde ise Ka'be-i Muazzama'dır demişlerdir. Ka'be'ye Beytullah denildiği gibi Beyt'ül İzze'ye de Beyt'ül-Mamur denir. Kuran-ı Azimüşşan'ın toplu olarak indiği yerdir. Cebrail (a.s.) Leyle-I Kadir'de Kuran'ımızı Levh-i Mahfuz'dan alıp Beyt-ül İzze'deki nurdan bir kürsü üzerine indirmiştir.

* * *

“Bu kadar güzel ve ağaçlı yerler dururken Ka'be-i Muazzama neden susuz bir çöle yapıldı, derlerse, onlara dersiniz ki: Hac bir takım zorluk ve meşakkatlerin yaşanacağı, mahşerin dünyadaki ufak bir temsilidir. Orada çekilen zorluklar, günahların affına vesile olur. Ka'be-I Muazzama, göze hoş görünen ağaçlı ve sulu yaylalara yapılırsa idi herkes oraya zevk için giderdi. Halbuki hacdan murat rıza-ı ilahidir, dünya sefası değildir.

* * *

Allahu Zü'l-Celal Hazretleri, bu hac mevzularını [] olarak yaratmıştır. Ta ki cebabire takımı gidip de oralara zevk ve sefaya dalmasınlar diye.

ÜMMET-İ MUHAMMED'E AF VA'DEDİLEN MAKAMLAR

Müzdelife [] dir. Resulullah Efendimiz, Haccül Veda'daki son hutbelerini irad buyurduktan sonra; Müzdelife'ye gelinceye kadar ağladılar. Allahu Zü'l-Celal Hazretleri'ne iltica edip, ümmeti için af ve mağfiret dilediler. Hazret-i Mevla da; bu

makamlara gelip de, kendısından af diledikleri takdirde, Ümmet-I Muhammedi af edeceğini vadetti. Fakat bu herkese söylenmez.

HACCA GİDEMEYENLER

Hac vazifesini ifaya vüs'ati olmayanlar; “Ya Rabbi, ben senin farzını ifa etmek için, mübarek hacca gidemedim. ORada yapılan vazife-I maneviyelere iştirak edemedim. O ibadat ve taalerin hürmetine, beni de onların içine dahil eyle. Aff-ı umumiyyeye mazhar olanlara, mağfûrin zümresine ilhak eyle” diye dua etmeli. Öğle ile İkinci arasında, Allahu Ekber deyip dört rekât namaz, mümkünse Tesbih namazı kılmalıdır.

RESULULLAH EFENDİMİZ'İN 63 DEVEYİ BİZZAT KESMELERİ

Resulullah Efendimiz hazretleri, Haccetü'l-Veda'da o sene için (100) deve gönderdiler. (63) tanesini bizzat kendi mübarek elleriyle kestiler. Gerisini Hazreti Ali'ye bıraktılar. Anladılar ki Resulullah Efendimiz yolcudur.

MERATİB-İ NEFS YEDİDİR

[]

Meratib-I Nefs yedidir:

1. Nefs-i Emmare, Nefs-i kafire ki hakikati bulamayanların nefsidir. “Ve hiye n kafirin ve'l-faşikin.”

[]

2. Nefs-i Levvame: Kabahatını anlayıp da pişman olanların ve daha iyisini yapamadığından dolayı kendini kınayanların nefsidir. “Ve hiye nefsu's-salihin mine'l-mü'minin.”

[]

3. Nefs-i Mülheme: Cenab-ı Hakk'ın takva ile fücuru kendisine ilham ettiği isyan ile ibadet arasındaki farkı idrak ettirdiği nefsidir. Tarik-I ruhanide olanların nefsi, Nefs-i Mülheme'dir.

[]

4. Nefs-i Mutmainne: Rabıta ve zikrullah ile mutmain olan kimselerin nefsidir. Füyuzat-ı ilahiyenin nüzülü ile meydana gelen sükun ve istikrar makamı ki, buna ehlullahın hepsi dahildir.

[]

5. Nefs-i Razıye: Burası, Nefs-i Mutmainne'nin en a'la mertebesidir. Hazret-i Mevla'nın lütuf ve ikramından meydana gelen rıza makamıdır.

6. Nefs-i Merzıyye: Bu Hazreti Allah'a bağlıdır. [] makamı ki, kulun nail olabileceği en yüksek rütbedir. [] mertebesidir.

7. Nefs-i Safiye: Diğer bir tabirle, Nefs-i Zekiyye. Nefs-i Safiye mertebesine hiç kimse çıkamaz. O peygamberlere mahsus bir makamdır.

[] Nahr, deveyi boynundan kesmek manasınadır. Hazreti Ali (kerremallahu veche) “mal-I merğüp olanı deveyi kestiğın gibi, kendin için merğüp olanı kes. Onun boynunu kır, yere yatır” buyurmuştur. O da yalnız rabıta ile kırılır.

MADDİ VE MANEVİ MUAMELATA MEŞRUIYETE RİAYET

[]
Bu ayet-I celile hükmü, maddi ölçülerde olduğu gibi, manevi ölçülerde de caridir. Mesela iyiye kötü, kötüye iyi demek gibi. Böyle yapanlar, iyilerin şeref ve itibarını noksanlaştırmış, kötülere de layık olmadıkları halde itibar kazandırmış olurlar. Dünyada meşru muamelatla muamele yapmak bu alemin bekasına sebeptir.

SOFİYE YOLU

Meşşaiyyun: Kainatı bulup da Allah’ı ondan bulmaya denir. İşrakıyyun: Evvala Allah’ı buldu ondan sonra bu kainatı tatbik etmeğe denir. Bizim Sofi mezhebimizin yolu budur.

TELFİK-İ MEZAHİB HARAMDIR

Telfik haramdır. Bu gün Hanefi mezhebinden iken yarın Şafi mezhebinden olmak, daha yarın başka mezhebe geçmek, oradan oraya dolaşmaktır. Bu asla tecviz edilmez.

TASAVVUF İLMİNİN GAYESİ

İlm-i Tasavvuf’un gayesi ve semeratı dördtür:

1. Tağyir’l-üslup
2. İkazu’l-uyün
3. Tenşitu’l-kulüb
4. Tenviru’l-ervah

EKABİRDEN İSTİMDAT

Ekabirden istimdat caizdir. Mesela “Ya Bilal-i Habeşi” demek, onun rğtbesinden, onun rühanıyetinden, onun maneviyatından mededir. Yoksa zatından ve cesedinden yardım beklemek değildir.

OTLARDAKİ İKSİR

Otların içinde iksir vardır. Ve bu otların her birerleri türlü dertler için yaratılmıştır. Eğer bir hayvan midesindeki şeyleri eritip, son yatacağo zaman bu iksirli ottan yerse, o yediği ot hayvanın kılında, Resulullah Efendimiz’in ismi bend olur.

MÜBAREK BELDELERİN AHALİSİ İÇİN KÖTÜ KONUŞMAMAK LAZIM

[]

[] demektir. [] ateş karşısında ısınan kimsedir. Kelbin oturuşu müşebbeh, bedevi mustalının cülusu da müşebbehün bih’dir. Burada şair köpeğini methediyor. Medine-I Münevvere’de böyle oturanlar varmış. Biz bunu doğru görmeyiz. Ama oranın ehli için bir şey söylenemez. Hatta hacca varıp gelenler deseler

ki, “aç Araplar” veya ne suretle olursa olsun onları zemmetmiş olsalar, o hacıların hacları makbul olmaz. Ekseri Peygamberan-ı izam oradan geçmiş bilhassa ahir zaman peygamberi olan Resulullah Efendimiz dahi oradan çıkmıştır. O mekanlar Hazret-i Allah’ın indinde bile kıymetli yerlerdir. Onun için oraları her zaman methetmek bizim vazifemizdir.

[] derler. Yani, bir mekanın ve bir beldenin şerefi, içinde oturanlarıdır. Bu belde ise [] dir. Çünkü kendisinde iki şeref vardır. Şeref-i zatiye ki []dir. Şeref-i izafiye ki, Resulullah Efendimiz orada zuhur etmiştir.

KİMİN RIZA-İ BARİ YOLUNDA OLDUĞUNU CENAB-I HAKK BİLİR

[]

[] Mübtedadır. Haberi mahzuri olan [] dur. [] takdirindedir. Bizim gidişatımıza, bizim yolumuza biz razıyız. Halbuki sen de indindeki yoluna razısın. Velakin itikatlar ve kanaatler ayrı, fikirler ve görüşler muhtelifdir. Hangimizin rıza-i bari yolunda olduğunu ise Cenab-ı Hakk bilmektedir. Nitekim [] kavı-i celilinde buna işaret vardır.

GEÇMİŞTEKİ EHL-İ KİTAP VE BU ZAMANIN MÜRŞİD BEKLEYEN İNSANLARI

[]

Suretü’l Beyyine, müttefekun aleyhi bir sure-i celile olup hakkında hiç bir nesh vaki olmamıştır. Cebrail (a.s.) Resulullah Efendimiz’e gelip, en muhrik Kur’an okuyan Übeyyü’bni Ka’b için “**Bu sureyi Übeyy okusun**” demiştir. []

Bu sure-i celilede müşriklerin adı geçmiyor. Zira kabahatin çoğu ehl-i kitaptadır. Ehl-i kitabın ilimlerinde garaz vardır. Eğer olmasaydı, Resulullah Efendimiz gelince maaziyade tabi olmaları icabederdi. Çünkü onlar ahir zaman peygamberinin geleceğini Tevrat ve İncil’den öğrenmişlerdi. Hatta dua ederken [] diye Mevla’ya iltica ediyorlardı. Bildikleri halde, tefrikaya düşüp ayrıldıkları için, en büyük kabahati ehl-i kitabın işlediği ifade edilmiştir.

* * *

Bu zamanın insanları da aynen o zamanın Nasara ve Yahudileri gibi konuşurlar. Ah bize bir irşad edici gelse de biz de irşada kavuşsak derler. Halbuki irşad edici ayaklarına gelmiştir. Hiç uyanıp istifade yollarını armazlar. İrşad olmak için gelip feyz almazlar. Bilakis tefrikaya düşerler, bu irşad edici olamaz derler.

DİNDE İHLAS HAKK’A SARILMAKLADIR

[] Burada bir sırr-ı azim vardır. Dinde ihlasın batılı bırakıp Hakk’a sarılmak olduğu, bunun ise gerek itikatta, gerekse amelde batıldan kaçmakla mümkün olacağı gösterilmiştir.

EBU HANİFE NE DEMEKTİR?

Ebu Hanife: Ehl-i Hakk'ın yani batıldan kaçıp Hakk'a koşanların babası ve başı demektir. Yoksa Rafiziler'in dediği gibi, Hanife isminde bir kızı olup da onunla künyelenmiş değildir. Alçaklar, İmam-ı Azam'a "İmam-ı Azman" diyorlar. Bu sözün aksam-ı galattan olduğu ne kadar aşikar. []

Hanife'deki [] mübalağa tâsıdır. Çünkü elii beş defa haca gitmiştir. Kırk sene, yatsı namazının abdesti ile sabah namazını kıldılar. Kur'an-ı Kerim'i iki rekatte, hem de Harem-i Şerif'de; bir rekatte yarısını sağ ayağının üstünde, yarısını da diğer rekatte sol ayağının üstünde hatmettiler. [] diye ilticada bulundular.

TASAVVUFUN LÜZUMU VE İMAM-I AZAM HZ.NİN HUKUKU

1. [] sözleri evliyaullahtan olduğunun delilidir. Bu aynı zamanda bizim için büyük bir senettir. Hayatının son iki senesinde: Cafer-I Sadık (k.s.a.) Hazretleri'ne intisab etmişlerdir. Bu büyü imama, bhusus her gün bir Fatiha üç İhlas-ı Şerif okuyup göndermeyenler ehli gafletten sayılırlar.

* * *

Türkçe olan Mecelle'yi eskiden Medrese-i Kuzat'ta dört senede okurlardı. Bunu telif eden Cevdet Paşa'dır. O'nun manevi mahareti karşısında: Şeyhu'l-İslam yarım terketmeği mecbur kaldı.

Dedemin adı: "Mahmud", büyük dedemin ise "Seyyid İdris"tir. Cevdet Paşa'ya bu mahareti dedemin kardeşi öğretmiştir.

RAGIP PAŞA VE YASİN-İ ŞERİF VEFKİNİN ESRARI

Beytü'l Mâl'den bir değil, iki değil devamlı hırsızlık vuku buluyormuş.

Ragıp Paşa aldığı malumat üzere; Yasin-i Şerif vefkını yazıp bir tanesini hazinenin kapısına, diğerini de kendi başına koymuş. Bu defa hırsız altınları alıp tam çıkacağı zaman, zenci suretinde bir ruhani onu alıp heybesiyle beraber huzurlarına getirmiş. Herkes şaşır kalmış. Ragıp Paşa vazifede kaldığı müddetçe çok faydalı işler yaptı.

Ezcümle Beyazıt meydanından Aksaray istikametine doğru giderken, yeni asfaltın kenarında sol kolda, kapısında [] diye yazılı bir kütüphane vardır ki, onu bu zat yaptırmıştır. Kendisi zahiri ve batını ilimlerle mücehhez bir kimse idi. Kütüphane tamamlandığında kapının önünde durup düşünmeğe nbaşlamış. Oradan geçmekte olan bir zat, niçin düşündüğünü sorunca, kapının üstüne yazdıracağı kitabeyi düşündüğünü söylemiş. O da [] diye yazdır demiş ve bir de bakmış ki, sene ve gün olarak aynı tarihi ifade ediyor. Adamlarına derhal bu kitabeyi yazmalarını emretmiş. Rahmetullahi aleyh.

“BEN ALİM MİYİM, ZALİM Mİ?”

Haccac-ı Zalim memleketin hocalarını çağırır “Ben alim miyim, zalim mi?” diye sorarmış; “alim” derse de kesermiş, “zalim” derse de kesermiş. Bir gün Ebu Müslim Horasani’yi çağırır “Gel bakalım ben alim miyim, zalim miyim?” deyince; “Bana kırk gün mücadele ver de cevabımı ondan sonra vereyim” demiş. Zaman azaldıkça Abu Müslim Horasani’nin düşüncesi artıyormuş. Bir gün rical-i gaypten birine rast gelmiş. “Sen bu günlerde çok telaşlısını hayrola bu kadar ne düşünüyorsun?” diye sorunca, o da vaziyeti anlatmış. “Öyle ise Mescid-i Nebevi’yeye git, müezzinlere görünmeden minberin altına saklan, ama orada uyuma” demiş. Varmış minberin altına saklanmış. Cemaat dağılıp müezzinler de gittikten sonra, gece birden lambalar yanmış. Hemen acele ortaya bir kürsü getirmişler, Resulullah Efendimiz gelip o kürsüye oturmuşlar. Haccac-ı Zalim de koltuğunun altında kitap olduğu halde yerde sürünerek kürsüye yaklaşmış kitabı vermiş. Resulullah Efendimiz kitabı açarak işaretlemişler. Yani kesilecek olanları göstermişler. Ebu Müslim Horasani de sabah olunca oradan çıkmış. Kırk gün sonra Haccac-ı Zalim “Gel bakalım öyle çocuk okutması değil, ben alim miyim, zalim miyim?” diye tekrar sormuş. Müslim Horasani; “Sen ne alimsin ne de zalim, ancak aldığın emri yerine getiriyorsun” deyince Haccac-ı Zalim “Vay sen de mi oradaydın?” diyerek kürsüden aşağı düşmüş. Haccac-ı Zalim’in çok büyük hizmeti vardır. Kur’an-ı Kerim ona gelince kadar harekesiz ve noktasızdır. Harekesini ve noktasını koyan o.

İLEL-İ ERBAA

[]

İnsanın da ilel-i erbaası vardır:

1. İlet-i Failiyye: İnsan, esma-i ilahiden [] ism-i şerifinin esrarı ile vücuda gelmiştir.
2. İlet-i Maddiye: Beden-i insanda on adet letaif vardır. Beş tanesi alem-i emirdendir ki bunlar: Cevher-i Kalb, Ruh, Sırr-ı Rabbani, Hafı ve Ahfa’dır. Diğer beş tanesi: Ateş, Hava, Su, Toprak ve Nefs’dir ki bunlar alem-i halktan olmuştur.
3. İlet-i Suriyye: Hazret-i Mevla’nın [] ism-i şerifinin esrarı ile sahip oldukları muhtelif suret ve eşkaldır.
4. İlet-i Gaye: Hilkatın gayesi kulluk ve ibadettir. Bütün mahlukat iki türlü ibadetle abiddir. Biri **ibadet-i teklifiye** ki, bu ins ve cinne mahsustur. Çünkü emr-i ibadetle mükellef olan yalnız sekaleyndir. Mükafat da mücazaat da onlar hakkındadır. Diğer, **ibadet-i zatiye** ki, sair eşyanın süret-i zikir ve tesbihleridir. Bu alemde her şey Hz. Mevla’yı zikir etmekle meşguldür. Lakin ehlullahdan başka bunu anlayan yoktur. Nitekim [] kavli-i celilinin manası da budur. Bu sebepten bazı ekabir, eşyaya, “**cemad**” demekten sakınmışlardır.

NAMAZDA CENAB-I HAKK’IN FAZLU KEREMİ

[] Onlar ki –yerden ve gökten kıymetli olan namazı unutuyorlar, terk ediyorlar. [] Bu’ d ve mücavezat içindir. Eğer [] yerine [] buyurulmuş olsaydı, çok müşkilat var idi. Felaket idi. Namazın içerisinde vaki olan hatalar da dahil olurdu. Fazlen ve kiramen [] gelmedi. Bununla namazda meydana gelen ufak hataların affına işaret buyuruldu. İşte bunun için melaik-i kiram ve ekabir-i evliyaullah secdeye varmışlardır.

SEYYİDÜ’L-İSTİĞFAR NEDİR?

[

]

Lisan ile olan istiğfarın seyyidi budur. Fakat bir de hem lisan ve hem vücutla olan istiğfar vardır ki hepsinin fevkindedir. O da tesbih namazıdır.

HER ŞEYİ YERİNDE VE ZAMANINDA YAPMAK

İmam-ı Azam Ebu Hanife Hazretleri “**bir kimse ka’dei ülanın teşehhüdünde []den sonra [] diye salavat-ı okumaya geçerse, secde-i sehiv vacib olur. Eğer yalnız [] der de salavatı telaffuz etmezse, secde-i sehiv icab etmez**” diye ictihatta bulunmuş. Bir gün rüyayı sadıkasında Resulullah Efendimiz’i görmüş. Resulullah Efendimiz kendisine, “Ya İmam, ümmetimin benim üzerime salavat getirmesi hata mıdır ki, secde-i sehiv lazım gelir diye ictihad ettin? Diye sormuşlar. İmam-ı Azam da “**Hayır Ya Resulullah! Yerinde ve zamanında okumadıkları**” için diye cevap vermiş.

ŞERH-İ SADR İKİ TÜRLÜDÜR

[

]

Bu sure-i celile de [] buyurmayıp da [] buyurmasının hikmeti; yalnız kalbin değil, letaif-i hamse ki Kalb, Ruh, Sırr, Hafi, Ahfa olmak üzere kökü alem-i emrde bulunan bütün letaifin, şerh edilerek kapılarının füyuzat-ı ilahiyeye açıldığını beyan etmek içindir.

Şerh iki türdür:

1. Mucize ile olur ki, Resulullah Efendimiz’in sadr-ı şeriflerinin şerhidir.
2. Kerametü’n-Nebi ile olur ki, ehl-I Rabita’nın sadrının rabita ile şerh edilmesidir.

Sadr, enfüsi alemin avalim-i ulvi kısmındandır. Çünkü sadr, çene altından göbek üstüne kadar olan kısımdır.

Enfüsi alem de ikidir:

1. Avalim-i Ulvi: İnsan-ı kamilin göbeğinden yukarısı
2. Avalim-i Süfli: İnsan-ı kamilin belinden aşağısıdır.

Avalim-i Ulvi beş tabakadır:

1. Kalb, Hazret-I Mevla’dan gelen füyuzat-ı ilahiyenin merkezidir.
2. Ruh, Hazret-I Allah’dan gelen bir nurdur.
3. Sırr, Cenab-ı Hakk’dan yetişen rahmet-i ilahiyedir.
4. Hafi, insanların tevazı noktasıdır.
5. Ahfa, Resulullah Efendimiz’in telefon noktasıdır.

DİVAN-I EVLİYA

Divan-ı evliyada, hayatta olan velilerle vefat eden evliyaullah toplanır. Orada ahval-i aleme ait kararlar alınır, hükümler verilir. Resulullah Efendimiz divana teşrif ederlerse Arapça, teşrif etmezlerse Süryanice konuşulur. Divana iştirak eden ölü evliyaullahın ellerinin kemiği yoktur. Kandillerin altından geçerken gölgeleri düşmez.

BAYEZİD CAMİİ'NİN KIBLESİ

Ehl-i Keşif tamamen biyanihi Kible'yi tayin ederler. Bayezid Camii şerifinin inşaatında bütün mühendisler Kible'yi tayin etmekte zorluk çekmişler. Bayezid Veli Hazretleri, baş mühendise “**Gel ayağımın üstüne bas**” demiş. Basınca karşısına Kabe-i Muazzama çıkıvermiş. Mühendis de ölçüsünü tam olarak almış. Bu camii şerif, Resulullah Efendimiz'in Camii'dir ve en doğru **Kible** bu kiblelidir.

ZAMANIMIZDA EVLAT KATLI

[]

Ayet-i kerimelerin esrarı zamanla teceddüd eder. Yirminci asırda kız çocuklarını diri diri toprağa gömmek onları yabancı bir adama vermektir ki mümin olan bir ana-babanın kız evladını kafire vermesi, yani onu münkir olan, mürted olan bir kimse ile nikahlaması demektir. Kıyamet gününde Hazreti Mevla o ana-babaya sorar: “**Şimdi verin cevabını bakalım, hangi suçu sebebi ile o masum kız öldürüldü ve hangi kabahati için onun hayat-ı ebediyesi mahvedildi?**”

* * *

Hayat-ı ebediye çok mühimdir. Onu muhafaza ve müdafaa edebilmek için **Nefs-i Emmare**'nin ve **Şeytan-ı aleyhi lanenin** vesvesesinden kurtulmak lazımdır, o da ancak **Rabıta** ile olur.

KİRADAN ÇIKARKEN

Kiradaki bir adam oradan çıkarken kırığına çıkığına bakmalı. Badanasını, şusunubusununu tamamlamalı, silip-süpürüp iyice temizlemeli ve evi sahibine öyle teslim etmelidir. Bu usül-i şer'iyeden ve kemalat-ı insaniyedendir. Nimete şükür etmek lazım. Böyle yapmayanlar ev yurt sahibi olamazlar, daima perişan olurlar.

“**Bir kabre çok kimse gömülünce, onlara sual nasıl olacak**” diye sorarlarsa, cevaben dersimiz ki:

“**Bir yatağa çok insane yattığı zaman, hepsi de ayrı ayrı rüya görünce nasıl birbirlerinden haberdar olmazlarsa, kabir ehli de sual zamanında, birbirilerinin halinden haberdar olmazlar.**”

AFET VE BELALARIN HİKMETİ

[]

Afat ve beliyelerden kurtulmanın yolu kulluk ve ibadettir. Çünkü afatın zuhuru itaate davet hikmetine bağlıdır. Letaifi ile füyuzat-ı ilahiyeye bağlı olan müminler, bahusurical-i maneviye, bu alemin emniyetidirler. Aciz bir insane, silah ve saire yaptığı

zaman onun emniyetinin beraber yapar da, Hazret-i Mevla bunun emniyetini nasıl düşünmez? Nitekim Fahr-i Kainat Efendimiz'in [] hadis-i nebevilerinde buna işaret vardır. Yani bu alemin bekası, ism-i Celal'i letaifi ile söyleyenlerin mevcudiyetine bağlıdır.

AFET VE BELALAR NEDEN OLUR?

Afat ve beliyeler üç sebepten gelir:

1. O adam itaat etmiyorsa, itaat edip ibadet ebaşlasın diyedir. Şayet isyana devam ederse, onun için ceza olur. İbadete başlarsa, hakkında aff-ı ilahi tecelli eder.
2. İtaat ediyorsa, afat gelince vaz geçerse onun için cezadır. İbadete devam ederse, affa mazhar olur. Eğer biraz ziyadelik gösterirse, onun hakkında terfi-i derecedir.
3. Zevk ve feyz halinde ibadet ederken gelirse, eğer ondan sonra feyz azalır, onun için aff-ı ilahidir, çoğalır, terfide büyüklüktür.

Hazret-i Mevla'dan daima sıhhat ve afiyet isteyin. Sabır istemek, zımnem bela ve musibet istemektir. Yokluk ve darlık olmayınca neye sabredeceksınız?

SABIR CENNETİN ANAHTARIDIR

[]

Allahu Teala size rızık çok vermekle ikram etmiş değil, az vermekle de ihanet etmiş değildir. Her ikisi de kul için imtihandır. Bir kimse “Benim ne kusurum ve ne kabahatim var da, beni bu kadar meşakkat ve sıkıntıya sokuyor” derse, çok büyük günah işlemiş olur. Allah muhafaza buyursun imtihanı kaybeder. Bu gibi hallerde sabretmek lazım. Eğer sabrederse Cennet'in anahtarı elindedir. Çünkü hastalık ve fakirlik sabredildiği takdirde Cennet'e girmeye vesile olur.

CİMRİLERİN ÖNDERİ KİMDİR?

[]

İnsanın sahavet damarlarında tutukluk vardır. Onun açılması için vereceğiniz zekat, fitre ve benzeri hayırları bahil olan kimselere teslim ederek, “Şunu filan müesseseye, yahut filan kimseye veriver” dersiniz, o da vermeğe alışır. Bu suretle hem sizing verdiğiniz makbul olur, hem de vermeğe teşvik ettiğiniz me'cur olursunuz. Bir adam kendi bahil olduğu halde, hem teşvik etmez, hem de gayrın ihsanına tahammül edemezse o zaman doğrudan Cennet'e giremez. Kendi yapamıyor lakin teşvik ediyorsa, o kimse müstesnadır. Ebu Cehil aleyhi lane, öyle bahil bir kimseydi ki, kendisinde mal alacağı olan kimselere bile, mal vermekte bahil davranırdı. Bundan dolayı buhalanın (cimrilerin) önderi oldu.

SİDDİK-I EKBERİ'İN CÖMERTLİĞİ

Sıddık-ı Ekber Hazretleri, Hazret-i Bilal'i satın almak için, Bilali Habeşi'nin müşrik olan efendisine varıp, “kaç para istiyorsun?” dedi. Allah ve Peygamber düşmanı olan o müşrik, güya Sıddık-ı Ekber'i fakirliğe düşürmek için, o günün parasıyla (on bin)

lira istedi. Sıddık-ı Ekber hemen eve gelip sandığını açtı. Tam on bin lirası varmış. O para ile Hazret-i Bilal'i satın alıp huzur-ı Resulullah'a getirerek azat etti. Resulullah Efendimiz de [] buyurdular.

Atik, Cehennem'in azatlı kulu demektir. Başta Ebu Cehil aleyhi la'ne olmak üzere, zamanın müşrikleri, "**bu parayı Bilal kazanarak Ebu Bekir'in yanına emanete koymuş idi, Bilal'i o para ile satın aldı. Yoksa bu kadar parayı nasıl bulur? Siyah bir köle için ağır bir masrafa niçin girsin?**" dediler. Hazret-i Mevla da [] kavli-i celiliyle müşrikleri red ve Sıddık-ı Ekber'in **ancak rıza-ı ilahi için yaptığını** beyan buyurdu.

İMANSIZ YAPILAN İYİLİKLERİN FAYDASI OLMAZ

[]
Kafirden sadır olan mekarim-i ahlak, azab-ı küfrü tahfif etmez. Çünkü hasenat-ı küffar mevkuttur. Eğer İslam'la şereflenirlerse, o zaman sahife-i imanlarına yazılır. Binaenaleyh, din-i İslam, makablindeki şerri kat'ı ve hayrı vasl eder. Onun için kafirler ve mürtedler su, elektrik, hastahane, köprü gibi hayratın mükafatını göremezler. Çünkü hayrın aslı ve başı, kökü ve temeli imandır, iman olmayınca ona hayır denmez. Nasıl ki abdestsiz namaz makbul değilse, imansız yapılan hayır ve hasenatın da hiç bir kıymeti yoktur.

EBABİL VE BOMBARDİMAN TAYYARELERİ

[]
Ebrehe kafiri *Kabe-i Muazzama*'yı yıkmak isteyince, Hazret-i Mevla'dan halk etmiş olduğu Ebabel (bölük bölük) kuşlar, *Ebrehe*'nin askerının üzerinde çamurdan yapılmış ve ateşte pişirilmiş üçer taşla geldiler. Mercimekten büyük ve nohuttan küçük olan bu taşların üzerinde, kime atılacağı ve hangi kafirin başına ineceği yazılı idi. İşte bu kuşlar, Mevla'nın emriyle *Ebrehe*'nin ordusunun üstüne bölük bölük cemaat cemaat akın ettiler. Her insane bir tek taş atıyorlar, o taş tepelerinden giriyor, kıçlarından çıkıyordu. Ordusunun helak olduğunu gören *Ebrehe*, hemen kaçtı. Bir ma'zur kuş, gagasında bir taş ile onu takip etti. *Ebrehe* Habeşistan'a varıp hadiseyi oradakilere anlatırken, o ma'zur kuş, gagasında getirdiği taşı onun üzerine bıraktı. *Ebrehe* de orada helak oldu. O taş, hala Habeşistan müzesindedir.

Ashab-ı Fil'in kuşlar ile helakı bir mucize-i ilahiyedir. Bir mucize aslen sabit olursa, Cenab-ı Hakko nun mslını zaman içinde esbab-ı zahire ve fen ile meydana çıkarır. Mesela *Ashab-ı Fil*'i helak eden kuşların benzeri olarak bugün bombardıman tayyareleri çıkmıştır.

ZAMANLA MEFESEDETTEN MASLAHAT ÇIKAR

[] ayet-i celilesi nazil olunca, Resulullah Efendimiz, *Safa* tepesine çıkıp [] diye nida buyurdular. Bir mucize-i resul olarak Fahr-i Kainat Efendimiz'in mübarek nidaları altı saatlik mesafeye kadar duyuldu. İşte bu mucizenin de bugün fen ve ale tile benzeri radyodur ki, eshab-ı zahire ile sesi uzak yerlere duyurmaktadır.

Radyo bugün mefsedettir. Bir gün olur mefsedetten maslahat çıkar.

BİR MUCİZE-İ İLMİYE

[]

Bu ayet-i celile, mucize-i ilmiyedir. Rüzgarlar vasıtasıyla nebatatın birbirine aşu yapıp ürediklerini Kuran-ı KERİM (1300) küsur seneden beri ilan etmektedir. Bunu ulüm-i müsbet henüz (60) sene evvel keşf edebilmiştir. Bir mahalde ağaçların erkek cinci olmazsa, orada hiç yemiş olmaz. Bu itibarla rüzgar erkek ağacın tohumunu alır, dişi ağaca götürür. 13 asır evvel öğrenilen bu hakikat gerek zamanımızda gerekse zaman-ı Resulullah'ta Kuran'ımızın haber verdiği en büyük mucizelerden bir mucize olmuştur.

ŞEDDAD'IN CENNETİ!

[]

İrem bağının sahibi olan Şeddad İbnü Ad, öyle suni bir Cennet yaptı ki, hiç bir yerde ve hiç bir belde onun misli halk olunmadı ve olunmayacak. Rüzgarın bir taraftan esmesiyle ağaçların üzerinde duran kuşlar, diğer tarafta sada veriyormuş. O zamanda elektriğin mevcut olduğu anlaşılıyor. Fenniyatta da muazzam terakki varmış. Sonra Süleyman (a.s.) zamanında sönmüştür.

CENNET DE DÜNYA GİBİ YUVARLAKTIR

[]

Sekiz Cennetten altısı sıfatının ikisi zatının ve cemalının Cennetleri'dir. Cennat-ı And diğer cennetlerin görüleceği bir yerdedir ki hepsinin ortasıdır. Oradan bütün cennetleri seyretmek için minberler vardır. Dileyen kimseler bu minberlerden diğer cennetleri seyredebilirler. Bundan cennetin de dünya gibi yuvarlak olduğunu anlıyoruz.

[]

HAFAZA MELEKLERİ

Hafaza melekleri üç sıfatla mevdufturlar.

1. Hafızdırlar, insanı bir saniye bile yalnız koymazlar.
2. Kerimdirler, küçük büyük ne işlerlse sahifelere geçirirler.
3. Katiptirler, ef'al-I ibadı bizzat görerek ve bilerek kaybederler. İlim ile değil kale mile tesbit ederler. Zira ilim ile olan tesbit, hüccet-i kavi olmaz.

* * *

Ameller Nerede Muhafaza Edilir?

Ameller üç yerde muhafaza edilirler.

1. Kiramen Katibin meleklerinin yazdığı defterde.
2. Ondandır istinsah suretiyle *Levh-i Mahfuz*'daki defterde.
3. Kudret-i ilahiye ile çalışan insanın kendi makinası olan kalbinde.

* * *

İnsanların icad ettiği bir otomobil kaç kilometre yaptığını ve ne kadar süratle gittiğini küçük ibreler vasıtasıyla gösterir de, kudret-i ilahi ile meydana gelen bu insan fabrikası, ne yaptığını yazıp göstermez mi?

MAHŞER'DE AMELLER TARTILIR

[]

Mahşerde veznolunacak olan a'maldır. Bu alemde sıfat olan ameller, o alemde vücut gibi zat olur. Bilcümle hasenat suret-i hasenede, seyyiat da suret-i kabihada vücut bulur. Mizan'da a'mal-i kabihayı a'mali hasene karşılar. Lakin, küfrü imandan başka hiç bir şey karşılanmaz. Onun için münkirlerin hayır ve hasenatında fayda yoktur. Mizan'ın ortasında kudret hoparlörü vardır. Bu filan oğlu filanın sevabıdır veyahut günahıdır diye herkesin duyacağı şekilde ilan eder.

KİTAPLARI SOL ELLERİYLE ARKADAN VERİLENLERİN HALİ

[]

Kitaplarını sol elleriyle arkadan alan münkirlerden her biri bağırır: “Ey ölüm nerdesin gel de canımı al!” diye feryad eder. Ölüm gelmeyince kendi başına Cehennem'e doğru gider. Hem de koşu koşu... Belki oradadır ve canımı alır da kurtulurum diye. Çünkü o kitapsız adam, dünyada iken kendi ehil ve avanesi için de çok keyifli idi. Resulullah Efendimiz'e ve din-i mübin-i İslam'a düşmanlık etmekten kat kat sevinç duyardı.

SU

[]

Burada bütün nimetlerin arasından “su” zikredildi. Çünkü susuz hayat olmaz. Onun yokluğu çok ağırdır. Eşya içinde “ehven-i mevcut, eazz-i mefkud” Kabul edilir. Fahr-i Kainat Efendimiz'in şefaati-ı uzmaları olduğundan, beşeriyet ne kadar isyan ve tuğyana gitse de; Hazret-i MEvla suya yok olması için emir vermiyor. Mübtela olduğumuz bütün darlık ve yoklukların hepsi hidayete davet ve ikaz içindir. Bazı insanlar utanmadan pahalılıktan ve buhrandan bahsederler. Halbuki bugün zamanımızda en pahalı ve en buhranlı meta din olmuştur. Buna varıp parmağını basan yok. İtaatullahtan mahrum olan milletler ve memleketler, maddeten ne kadar bolluk içinde olsalar da, yine darlıktadırlar. Çokluk para ile olmaz. Berkat-ı ilahiye lazımdır.

“EY KULUM SENİ ALDATAN NEDİR?”

[]

Hazreti Mevla kıyamet gününde: “Ey kulum, bunca nimetleri ve hesapsız dünyalıkları sana verdim. Yiyip içip bana ibadet edecektin, Kerim olan Rabbi'ne karşı seni ne şey

aldattı? O ins ve cin şeytanları seni nasıl kandırdı da, sen böyle kapkara benim karşıma çıktın?” diye soracaktır.

DÜNYADAKİ AZAP, AZAB-I ASĞARDIR

[]

Kemal-i nehiy, kemal-i kubhu iktiza eder. İrtidad ise []dir. İslam’dan dönenlerin cezası [] (Suretü’l-Maide: 33) diye haber suretiyle beyan edildi.

Mürted hakkındaki bu karar, dünyada katilden daha ağır ceza olmadığındandır.

Ahirette ise [] (Suretü’l-Ğaşiye: 24) kavlı-i celilinin sırrı zahir olur. Çünkü dünyadaki azap, azab-ı asğardır. Ahiretteki ise azab-ı ekber olacaktır.

[]

Kuran-ı Azimüşşan’da ehl-i cehennem için en şiddetli ayet budur.

ZİNADA DÖRT ŞAHİD ARANMASININ SEBEBİ

Zinada dört şahid aranması, kabahatının büyüklüğünü gösterir. Çünkü irtikab zamanında şirket vaki olmuştur. Onun için iki şahit zani’ye, iki şahit de zaniye’ye olmak üzere dört şahit şart oldu. Mesela: Katil, verese ile anlaştığı takdirde, fidye veya musalaha tarzında bir afla kurtulma imkanına sahiptir. Şayet fiil-i zina sabit olursa, zani ve zaniye için hiç bir şekilde kurtulmaya yol yoktur.

ÜÇ TÜRLÜ AHİD VARDIR

[]

Ahd-i (bela) ki, ancak sana tabi olacağız “tasdiki”dir.

Ahid de üçtür:

1. Ahd-i üla, [] sualının cevabıdır.
2. Ahd-i vüsta, ana-babadan aldığı dını terbiyedir.
3. Ahd-i uhra, kaza ve bela zamanında can havlinden ötürü “Allah” diye feryat edince melaike-i kiram tarafından fotoğraf çekilmesidir. Bu dünyada hiç bir fert “Allah” demeden hayatını devam ettiremez.

Avam-ı nas bile bunu, ıyanen müşahade etmektedir. Mesela batan gemilerde veya düşen teyyarelerde bulunan insanlar, tehlike anında hep birden “Allah” diye feryat ederler. İşte o anı melekler fotoğraf ile tesbit eder. O fotoğraf ileride, münkirlerin ve mürtedlerin yüzlerine çarpılır.

Bu ahid üç nüsha olup üç ayrı yerde muhafaza edilmektedir:

1. Levh-i Mahfuz’da
2. Ahfa mevkiinde
3. Haceru’l-Esved’de

Cenabı Hakk’ın alem-i ervahtaki [] hitabına, ervahın çoğu tasdik-i kalb ve telaffuz-ı tam ile [] diye tasdik ettiler. Yalnız bazı ruhlar dikkat etmediler, oraya buraya bakındılar, dil ucu ile [] deyiverdiler. İşte bu makule ervah, dünyaya

münhasır olmak üzere, noksan-ı a'za olarak halk edildi. Ahiret ise yevm-I sıfattır. Herkesin sıfat-ı galebesi ne ise, alem-i ebedde onun üzerine suret bulur.

TEŞRİK TEKBİRLERİNDEKİ ESRAR-I İLAHİ

Teşrik tekbirlerinin elfazında muazzam esar-ı ilahiye vardır. Onu Hazret-i Mevla evvela Cibril (a.s.)'e okuttu. Cibril-i Emin kurbanı alıp İbrahim (a.s.)'e gelirken “Allahuekber Allahuekber” diyerek havadan indi. Hazreti İbrahim onu görünce [] dedi. Kurbanı yere yatırdılar. İsmail (a.s.) ayağa kalkınca O da [] dedi.

Cebrail (a.s.)'in koç ile inmesi, insanın alem-i semadan alem-i dünyaya inmesidir. İşte biz alem-i ervahtan bu dünyaya gelinceye kadar bununla geldik. [] tekbiri ile anamızdan indik. İbrahim (a.s.)'in [] demesi, insanın bu dünyada durmasıdır. Bu alem, tevhid alemdir. Dünyadaki halimiz de [] kelime-i tevhide bağlı olarak geçer. İsmail (a.s.)'in [] demesi de bu dünyadan ahirete irtihal halidir. Hiç bir mü'min Hazret-i Mevla'nın Cemali'ni müşahade etmeden gitmez. Cemal-i İlahi'yi müşahade zamanında bütün letaifi ile beraber [] diye söyler. Mevla'ya teslim olup bağlı kalmanın karşılığını görür.

“VALLAHİ ENTE KADDERTE VE HEDEYTE”

[]

Abdolvahhab Şarani Hazretleri, Nil kenarında bu ayet-i celilenin tefsirini yazmak için düşünürken bakmış ki, bir zehirli böcek süratle Nil'e doğru gidiyor. Arkasını takip etmiş. Böcek su üzerindeki kaplumbağanın sırtına bınıp karşı tarafa geçmiş. Sonra öteden koşup gelen bir yılanın boynuna atlayıp, onu sokmuş. Yılan çaresiz çabalanırken, oradaki ağacın altında yatmakta olan adam uyanmış. O sırada yılan da ölmüş. Dehşet ve hayret içinde kalan o adama, Şarani Hazretleri hadiseyi nakledince, adam Mevla'ya karşı vazifesinde kusurlu olduğunu itiraf etmiş. Şarani Hazretleri de Allah-u Zü'l-Celal ve'l-Kemal Hazretleri'nin nasıl takdir edip de hidayet ettiğini gördükten sonra, tekrar düşünüp [] deyip tefsirini yazmağa başlamış.

ĞAR-I SEVR'DE HZ. EBU BEKİR'İN AYAĞININ ALTINDAN SOKAN YILAN: EF'A YILANI

Ğar-ı Sevr'de Sıddık-I Ekber Hazretleri'nin ayağının altından sokan ef'a yılanı üç bin sene yaşar. Bin sene tamam oldumu gözleri kör olur. Ondan sonra bahçelerde “razyanc” yani razıyane isminde bir ot vardır, gider gözlerini o ota surer ve gözleri açılır. İkinci bin sene de yine kör olur. Tekrar aynı ota gözlerini surer yine açılır. Artık ondan sonraki bin sene ölüm zamanına rastgelir.

TİMSAHLA ALAKALI BİR İBARE

[]

“NAZİAT” VE “NAŞİTAT” NE DEMEKTİR?

Naziat, can çıkarıcı melekler ki münkirlerin ve mürtedlerin canlarını almak için halet-i nez’I zamanında gelirler. Ğarkan, iğrak manasına ismi masdardır. Boğa boğa, şiddetle çeke çeke can alan demektir. Onların ecza-yı bedeni, bu dünyanın bütün fecaet ve rezaletlerine garkolmuş bulunduğundan, ruhun bedenden mufareketi zamanında, Hazreti Mevla’yı müşahedeleri yoktur.

Naşitat, mü’minlerin ruhlarını rıfk ile kabzetmeye gelen rahmet melekleridir. Neşt, kuyudan kovayı dolu olarak çıkarmaktır. Kuyudan kova su ile dolu çıkınca kişinin sevindiği gibi, letaifi füyuzat-ı ilahiye ile dolu olan müminlerin ervahı da halet-i nez’I zamanında Cemal-i ilahiyeyi müşahade etmekle muazzam bir sevinç ve neşe duyarlar. Bu melekler, Azrail (a.s.)’in emrinde istihdam olunan meleklerdir. Çünkü melekler muhtelif tabaka üzeredirler. Bazıları böyle umurda istihdam olunur. Hatta İblis aleyhil lnet, kablellanet bazı umurda istihdam olunduğu için, Kuran’da [] diye istisna-i muttasıl olarak geldi.

MELEKLERİ ZAHİRİ GÖZLE GÖRMEK İMKANSIZDIR

Melaikeyi zahiri basar ile görmek mümkün değildir. Çünkü onlar ziyadan milyarlarca defa daha rakikdirler. Ukül-u beşer onları görmeğe tahammül edemez. Vücutları saf nurdur. Çünkü onlarda anasır yoktur. Gıdalarını zikir ve tesbihten alırlar. Resulullah Efendimiz Leyle-i Mirac’da hepsini müşahade ettiler. Cebrail (a.s.)’I açık bir ufukta cebel-i Hira’da gördükleri ayet-i celile ile sabittir.

RESULULLAH EFENDİMİZ’İN NURU HZ. ADEM’İN ALNINA NAKLEDİLDİ

Adem (a.s.)’in kalıbı tamamlanınca Hazreti Mevla Ruh’a hitaben “*Adem’in içine gir!*” buyurdu. Ruh girdi, fakar içeride duramadı “*Ya Rabbi, emrine muhalefet için değil, ben şurada duramıyorum, dışarı çıkmayı istiyorum*” dedi. Bunun üzerine Hazret-i Mevla Resulullah Efendimiz’in nurunu Hazreti Adem’in alnına nakletti. Resulullah Efendimiz’in nuru tecelli edince ruh bird aha oradan çıkmak istemedi. Görüldüğü gibi ruh cesetten çıkmak istiyor. Önce zorla girdi, ölüm zamanında da zorla çıkıyor.

EN BÜYÜK ZABITA: ALLAH KORKUSU

En büyük zabıta Allah korkusudur. Bu sırta mazhar olan bir insane hayatını bununla idare eder. Ruhuna hadim olduğu müddetçe duyduğu manevi sevinç her gün çoğalır.

TESBİH KAÇ MANAYA GELİR?

[]

Tesbihten murad namazdır. Mecaz-ı mürsel olup “Zikrü’l-cüz iradetü’l-küll” kabilindedir. Çünkü tesbih namazdan bir cüz ve rükündür.

Tesbih iki manaya gelir:

1. Taaccüp ki, *bir zat nasıl olur da bunları yapabilir?* diye mükevvenatın mevcudiyetinden insan taaccüp edip hayrete düşer.
2. Tenzih ki, [] O Zat-ı Ecell-i A’la’yı acizlikten tenzih eylerim. Mevla’nın zatında, sıfatında ve ef’alinde hiç bir surette noksanlık yoktur. O böyle şeylerden münezzehtir demektir.

* * *

Vazife esnasında insanın vücudunda muvazzaf olan 384 muhafız melaike-i kiramin hepsi aynı şekilde füyuzat-ı ilahiyeye bağlanarak rabıta yaparlar.

DEVELERDEKİ HASLET

Develerde öyle haslet vardır kin e kadar yol gideceklerini bilirler. Bu sebepten on iki günlük suyunu bir günde içerler. Hikmet-i ilahi...

KALPLERİYLE ZİKRETMEYİP LETAİFLERİNİ KARARTANLAR

[]

Bu ayet-i celilede ehlullah için büyük bir tehdit vardır. İlm-i Usül’e göre ihbariler, inşaillerden daha müessirdir. Mesela “*yap!*” diye emredince muhatabın kalbi kırılır. Belki de yapmaz. Lakin “*şöyle yaparsın veya yapılırsa iyi olur*” deyince muhatap erir, bu söz onda büyük bir tesir bırakır. Bu ayet de ihbardır. Bunu anlayanlar yalnız ehlullah olmuştur.

Burada Cenab-ı Hakk [] buyurmadı. Lakin [] yani kalpleriyle zikretmeyerek letaifini katılaştıranlara veyl vardır buyurdu. Çünkü lisanın söylediğine itibar yoktur. Eğer olsaydı münafıklar ahirette müminlerle beraber olurlardı. Cehennem’in derk-i esfeline girmeye mahkum olmazlardı.

FAŞIK VE FACİRLERİN İMAMETİ

[]

Faşık ve facirlerin imametleri sahih olduğundan kendilerine uymak caizdir. Makam-ı alada buldukları için mihrabın kerameti ile günahları kaldırılır. Tekrar işlemedikçe iade de edilmez. Eğer işlerlerse, önceki günahları ile beraber merkebin kemeri gibi üzerlerine yüklenir; ancak fışk ve fücurları amelde değil de itikatta ise o zaman imametleri sahih olmaz. Hiç bozuk bir makinadan düzgün kumaş çıkar mı?

İYİ GEÇİM, HAYIR VE BEREKETİ ARTIRIR

Bu dünyada en çok rıfk ile muamele, aile üzerinde olmalıdır. İyi geçim sebebi ile evde hayır ve bereket bollaşır. Evdekiler yanlış bir iş yaptığında hemen kızışmamalı, kırılan kap-kacak hususunda “zararı yok, ben de kırmıştım, yenisini alıyoruz” gibi şeyler söylemeli. Zira hadis-i şerifte: [] buyurulmuştur.

HARAMDAN KAÇINMAK

[]

[]: Erimiş kalay ve kurşun demektir.

Büro’da da kapı kapalı olursa, o odada mahremi olmayan bir kadınla bulunamazsınız. Ya kapı açık olacak yahur yanınızda başka bir kimse daha bulunacak. Yoksa had yani sopa vacip olur.

AV VE AVCILIK

Avcı, köpeğini gönderirken Besmele çekerse, o avın eti yenir. Eğer köpek kendiliğinden gider de avı ölü olarak getirirse, o et yenmez. Suda dinamitle balık avlamak caiz değildir. İsrâf ve telefe sebep olduğundan hadisatın zuhuruna medar olur. Dürer: 273/1

AZ YE ÇOK YAŞA

[] Bu dünyada insanların çoğu lezzet almak için yerler. Biz ise yaşamak için ve yaşayacak kadar yeriz.

İNSANIN YARATILIŞ VE TESVİYESİ

[]

Allahü Zü’l-Celal ve’l-Kemal Hazretleri insanı öyle muazzam bir şekilde halk edip tesviye etti ki, onun hem nura hem de zulmete olan istidad derecesini müsavi kıldı. İki tarafa karşı tam bir kabiliyet verdi; inkar etmeğe de etmemeğe de müsait kıldı. İş bununla da kalmadı, dilediği gibi kullanmak üzere kendisine bir de irade-i cüz’iye verdi. İşte Cennet’e de, Cehennem’e de elindeki bu irade-i cüziye ile gidecektir.

İrade-i cüz’iye, Cenab-ı Hakk’ın insanlara lütfettiği muazzam bir nimettir. Çünkü Hazret-i Mevla’nın lütfu da kahrı da cemali de celali de onunla kazanılır.

AHİRETTE ZORLUKLARIN MERKEZİ

[]

[] Zorluk demektir. Ahiret’te zorlukların merkezi nar-ı cahimdir. “İşte inkarı tercih eden o kitapsız adama biz, Cehennem’e götüreceğiz sebepleri hazırlıyoruz. Dünyada mal-mülk edinmek ve para-pul toplamak yollarını kolaylaştırıyoruz, mebusiyet ve memuriyet gibi Cehennem’e vardıracağız yolları biz ona şose yaparız” demektir.

* * *

Müslümanlar hem dünya ve hem Ahiret için çalışırlar. Kafirler ve müşrikler ise yalnız dünya için çalışırlar.

CİNNİLERE DE HAC FARZ MIDIR?

Abdulvahhab Şarani (k.s.) Hazretleri'ne cinniler gelip hac farızası hakkında fetva sormuşlar. O da: "Evet! Siz zad (azık) ve rahileye (vasıta) muhtaç olmadığınız için size farzdır" buyurmuştur.

“İCTİHADLARIMIZ KAT’İ VE DOĞRUDUR BİZ FIRKA-İ NACİYEYİZ”

İctihatlarımız kat’i ve doğrudur. Bizim dınnımızde hakikatlerde ihtilaf yoktur. Hakaikte ihtilafa düşenler Revafiz ve mübtediin firkalarıdır. Onlar bizden değillerdir. Biz fırka-i naciyeyiz. Fırka-i naciyedeki ihtilafın semere-i hilafı vardır. Mesela, Sabah namazında Cebrail(a.s.) fecr-i sadıkın tuluundan biraz sonra gelip Resulullah Efendimiz’e namaz kıldırıldı. Ertesi gün ise güneşin doğmasına yakın bir zamanda gelerek vakt-i sabahın evvelını ve ahırını göstermiş oldu. İmam Şafii Hazretleri ilk vakti ihtiyar ederek “fazilet ondadır” dedi. İmam-ı Azam Hazretleri de sabah namazının vakti ekser nas için vakt-i gaflet olduğundan insanların cemaate yetişebilmeleri için tehirını tercih etti. İşte burada aynı hakikat (fikhi bir mesele) üzerinde vuku bulan ihtilaf ihraz-ı fazilet içindir. Nitekim Resulullah Efendimiz Hazretleri [] buyurmuşlardır.

VAHDET-İ VÜCUT MESELESİ

Vahdet-i vücudçuluk “Füsusu’l-Hikem”den gelmiştir. Muhyiddin-i Arabi Hazretleri'nin itikadında üç devre vardır:

1. İbtida hayatında vahdet-i vücuda zahib olmuştu. Çünkü o zaman kendısı manevi sarhoşluk içerisindeydi.
2. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mezhebinden idi.
3. Sadme-i sekir halinde dediği [] sözünün küfür olduğunu daha sonra bizzat kendi kalemi ile ifade etmiştir.

Kendısı ekabir-i evliyadan ma’dut büyük bir zattır. Abdulvahhab Şarani Hazretleri “El-Yevakit ve'l-Cevahir” isimli eserinde yeminle, Muhyiddin Arabi'nin “Halkın içinde Hakk’ı görmek” nazariyesinden asla rücu ettiğini birçok deliller ile isbat etmiştir. Arabistan’da Vahdet-i Vücudçuluk cereyanı Şarani Hazretleri’nden sonra tamamen sönmüştür. Zaten Muhyiddin Arabi Hazretleri “Füsusu’l-Hikem”den sonra “Fütuhât-ı Mekkiyye”yi yazmış, sonra ise Vahdet-i Vücudçuluktan rücu ettiğini beyan etmiştir. Onun için bu zat hakkında “Vahdet-i Vücudçudur” diye sui zan edilemez. Çünkü Fütuhât-ı Mekkiyye'nin dördüncü cildinde rücu’nu sarih bir şekilde ifade etmektedir. Fakat Vahdet-i Vücudçular işlerine gelmediği için bunu söylemezler.

İmamı Rabbani Hazretleri Muhyiddin Arabi'nin Füsusu’l-Hikem’i hakkında: “Onların Füsusu’u varsa bizim de Nususumuz var. Onların Fütuhât-ı Mekkiyye’leri varsa bizim de Fütuhât-ı Medeniye’lerimiz var” buyurmuşlardır.

* * *

Eşyanın hakikat-ı asliyesine İlm-i Hikmetçe hakaik, İlm-i Mantıkça mahiyet, İlm-i Tasavvufça ayan, derler. Vahdet-i Vücutçulara göre eşya, manayı halliyedir. Onlar hulûle kâildirler. Bu alem Allah'ın sıfatıdır. İmam-ı Rabbani Hazretlerine göre eşya manayı zilliyeye olarak mevcuttur, yalnız üzerine vücut giydirilmiştir. Binanealeyh eşya Hazret-i Mevla'nın ne zatıdır ne de sıfatıdır. Ancak sıfat-ı ilahiyenin zillinin aksidir. Kudret ve azametini göstermek için bu akise vücut kisvesi giydirmiştir. [] kavli celili Vahdet-i Vücutçuların tepelerine sıkılan bir kurşundur.

HALLAC-I MANSUR HZ.LERİ VE BATIN-I ŞERİ'DE YAPILAN HATANIN CEZASI

[]

Hallac-ı Mansur Hazretleri bir gün hal-i cezbede, "Hazret-i Muhammed'in rütbesi pek büyüktü ama himmeti azdı" deyince hemen burada darbeyi yedi. "Peygamber (a.s.), rütbesine göre muamele yapmadı yani Hazret-i Mevla'nın verdiği rütbeleri istediği kadar kullanmadı. Niçin kafirlerin de Cennet'e girmesini istemedi? İsteseydi Cenab-ı Hakk onları da affederdi" demesiyle derhal ayağı kaydı. Hemen manevi bir mahkeme kurulup kendisini huzur-u Resulullah'a çağırdılar. Resulullah Efendimiz Hazretleri: "Ben kafirlerin afını isteyeyim de Allahu Teala'nın Kahhar sıfatını tahkir mi edeyim? Zira Cenab-ı Hakk'ın Cennet'i de haktır, Cehennem'i de" buyurunca Hallac-ı Mansurdışarı çıkıp [] demeğe başladı. Bunun üzerine idama mahkum oldu. Çünkü Resulullah Efendimiz Hazretleri: "Batın-ı Şeri'de hata eden zahiri Şer'ide onun cezasını görür" buyurmuşlardır.

Allahu Teala Hazretleri, Resulullah Efendimiz'in her istediğini verecektir. Evet? Rabbimiz Teala ve Tekaddes Hazretleri böyle buyurmuştur. Fakat bunlar mümkünatta olacak, yoksa mümteniatta değil. Yani meşruatta ve Cenab-ı Hakk'ın razı olduğu helal yerlerde tahakkuk edecek. Ondan sonra Hallac-ı Mansur Hazretleri mahcubiyetinden (300) sene Resulullah Efendimiz'in huzur-u maneviyelerine çıkamadı.

ŞİRKİN AFFI MÜMKÜN DEĞİLDİR

[]

Şirkin affı mümkün değildir. Çünkü şirk pek büyük bir zulümdür. Hazret-i Mevla kullarının hesabına; şirke, küfre be tuğyana razı olmadığını beyan buyurmuştur. Fahr-i Kainat Efendimiz hakkında bunun hilafına bir izin ve rıza farzetmek, Fahr-i Kainat Efendimiz'i makam-ı rızadan iskata kalkışmaktır. Hallac-ı Mansur böyle bir düşünceye zehabından dolayı idam edilmiştir.

Hallac-ı Mansur Hazretleri o sözü sekir halinde yani manevi sarhoşluk halinde söylemiştir. Onun için [] diye te'vil yapılabilir. Fakat Firavun aleyhlananın [] sözü te'vil yapılamaz. Çünkü Firavun bunu kasden söylemiştir.

"SİZLER DÜNYA İŞLERİNİ DAHA İYİ BİLDİĞİNİZİ ZANNEDERSİNİZ"

[]

Bu hadis-i nebevi [] takdirindedir. Bu kaideyi bilmeden mana verip Ashab-ı Kiram'ı Resulullah Efendimiz Hazretler'inden alim bilmek büyük hatadır.

AHİRETTE MÜ'MİNDEN KAFİRE ŞEFAAT YOKTUR

[]

Kıyamet gününde müminden kafire fayda yoktur. Çünkü mahşerde fayda şefaitle olur. Hiç bir nefis-i mümin nefis-i kafire şefaata etmeğe mezun değildir. Fakat müminden mümin-i asiye şefaata vardır. Lakin bu şefaata onu muti'ler mertebesine yükseltmez. Ve illa amel ile gayriamel rütbede beraber olmak lazım gelir. Mahşerde şefaata-ı kübra, Fahr-i Kainat Efendimiz Hazretleri sayesinde tecelli eder.

ŞEFAATİN MERTEBELERİ

Meratib-i şefaata yedidir:

1. Aff-ı ilahi için.
2. Nar-ı Cahim'den kurtulmak için.
3. Nar-ı Cahim'de mertebe-i zıkda olanı kurtarmak için.
4. Nar-ı Cahim'de azabı ağır olanın halını tahfif için.
5. Nihayet tabaka-i ulya-yı nardan usat-ı ehl-i tevhidi çıkarmak için.
6. Cennet'e terfi-i derece için.
7. Cennet'e Cemal-i İlahiye nail olmak için.

CENAB-I HAKK TEVVAB'DIR

[]

[] : Hazret-i Mevla'nın sıfatıdır. Taiblerin tevbelerini Kabul buyurucu ve azabından rahmetine dönücü manasındır. []: Kulun sıfatıdır. Zahir ve batın isyandan ibadete rucu edici demektir. Bu itibarla müminler iki kısımdır. Biri: Taiblerdir ki bunlar ehl-i Cennet'tir. Diğeri: Gayr-ı taiblerdir ki onlar *meşiyet-i ilahidedirler*.

* * *

[]

Cennet'e ya asaleten veyahut tebaan girilir. Kafirlerin çocukları emr-i imanlar mükellef olmadan bilâiman öldükleri için asaleten giremeyecekleri gibi ebeveynleri gayrimünlim olduğundan tebaan dahi giremezler. Cehennem'e de asaleten girilir. Tebaan Cehennem'e de girmek yoktur. Bu çocuklar küfürleri sabit olmadığı için oraya da giremezler. Bu çocuklar hayvanat ile beraber [] ermine uyarak toprak olacaklar. Kafirlerin [] sözleri bunun delilidir.

EKSİK VE NOKSANLAR İÇİN TELAŞLANMAYIN

Evlatlarım! Ders okurken veya va'az ederken noksan ve eksiklerim var diye telaşa kapılmayın. Eskiden medreselerde senelerce okurlar, yine her şeye tam olarak vakıf olamazlardı. Çünkü mükemmel olmak yalnız Mevla'ya mahsustur. Nakıslık ise kulun sıfatıdır. Mana doğru olduktan sonra irabda yapılan hata mühim değil. Eğer *duman düzgün çıkıyorsa bacadaki eğrilik zarar vermez*. Nitekim Resulullah Efendimiz [] buyurmuşlardır. Bilal-i Habeşi Hazretleri Arap olmadığı için ezan ve kamette Şin harfını sin olarak telaffuz ederlerdi.*

EHL-İ İMANA VERİLECEK MÜKAFATLARIN NİSBETLERİ

[]

Birin yerine ondur. Bire maksur değildir. Ehl-i imana verilecek mükafaat böyle olacak. *Kalb ile zikredenlere yüz, Ruh ile zikredenlere iki yüz, Sır'da üç yüz, Hafl'de de dört yüz, Ahfa'da beş yüz, Nefs-i Natıka'da altı yüz, Nefs-i Küll'de yedi yüz adet ihsan ve ikram vardır*. Ve daha [] olanı vardır ki hesapsız ve hudutsuz demektir.

İ'TİKAF SÜNNET-İ KİFAYEDİR

İtikaf sünnet-i kifayedir. Bir memlekette yapılmazsa, felaket-i umumiye zuhur eder. Belayı defetmek için muhakkak yapılmalı. Bu müftülerin vazifesidir. Yapılmadığı takdirde, başlıca mes'ulü müftülerdir. Mutlak itikaf on gündür. Gayn mukayyed olarak yapılan niyet-i kemale masruftur. Niyet-i mukayyed olursa kaydettiği gün kadar durur. Mescidlerde dünya kelamı helal olmadığına göre girerken [] diyerek içeri girmeli. O zaman konuşulan sözler haram olmaktan çıkar. Fakat [] diye kayıtlamazsa on gün durmak icab eder. Evde yalnız kadınlar itikaf edebilirler.

DERSE BAŞLARKEN...

Haydin bakalım birer "Fatiha" uzer "İhlas-ı şerif" okyalım... Az sonra "Sadakallahulazım. Ya ilahe'l-Alemin Tarik-i Nakşıye'mizin ve Tarik'I Kadiriye'mizin üstazlarına. Hassaten Hatib-i Dimişki ile İmam-ı Sekkaki gibi İlm-I Maani'ye yaptıkları hizmetlerinden istifade ettiğimiz zetavin cümlesinin ervahına hediye gönderdik, sen vasıl eyle Ya Rabbi!..." amin.

"SÖZLERİNİZE SAHİP OLUN"

Evlatlarım, ağzınızdan çıkan sözlere dikkat edin. Sözlerinize sahip olun. Kalemimi kaybeden bir adama, bulan kimse gelir de "*Kalemin bu mu?*" diye sorarsa, o adam hiç tereddüt etmeden "*Evet bu!*" diye malına sahip çıkar. Binaenaleyh sizler de söylediğiniz sözler hakkında biri karşınıza çıkıp da, "*Bunu sen mi söyledin?*" dediği zaman gayet rahat bir şekilde "*Evet, ben söyledim*" diyebilmelisiniz.

DÜNYANIN EN BÜYÜK NİMETİ

* [

]

Bu dünyanın en büyük nimeti “su”dur: Hazret-i Mevla onun içine [] ism-i şerifinin esrarını koymuştur.

Ankara'nın *Şıhlar* köyünde bir *su* vardır. Eğer bir memleketi *çekirgeler* istila ederse bu sudan götürürler, çekirgeler o memleketten kaçar.

FİRAVUN ÇİNGENEDİR

[]

Firavun aleyhil laneye kazıkların sahibi denmesi askerinin kesretinden kinayedir. Bir yere indiler mi hemen direkleri dikerler, çadırları kurarlarmış. Firavun'un Çingene olduğu “*Zi'l-Evtad*” kavı-i celilinden anlaşılıyor.

ÖLÜM SEBEBİYLE YA ÖLEN, YA DA GERİDE KALANLAR SAADETE KAVUŞUR

Resulullah Efendimiz Hazretleri bir cenazeye uğradılar. Orada:

“Bu kimse ya kendisi saadete kavuşmuştur, yahut dab u belde ve sakinleri saadete kavuşmuştur” buyurdular. Ashab-ı Kiram sordular:

“Ya Resulullah bir adamın vefatı sebebiyle bir belde ve onda sakin olan insanlar ve hayvanlar nasıl saadete kavuşur?” Resulullah Efendimiz:

“Cenab-ı Hakk kullarından bir fasık ve zalimin isyanıyla mahlukatından rahmetini keser veya o beldeye büyük bir musibet indirir. Eğer vefat eden fasıklardan ise o belde kurtulur. Abidlerden ve zahidlerden ise o zaman vefat eden adam saadete kavuşur” buyurdular. Ravahu'ş-Şeyhan ve Nesei.

İKİNDİ NAMAZI VE İKİNDİ VAKTİNDEKİ ESRAR-I İLAHİ

[]

İkinci namazı zat-ı ilahi ile sabah namazı Cemal-i İlahi ile, diğer namazlar ise Sıfat-ı İlahiye ile alakalıdır. Onun için Hazret-i Mevla yalnız ikinci namazın'na kaseem buyurmuştur. Bu da vakt-i asırda ki esrar-ı ilahiyenin büyüklüğünü gösterir. Müminler Cennet'te, Cemal-i İlahi ile ikinci zamanında şerefyab olacaklar. Diğer vakitlerde de sait nimetlerle meşgul olurlar.

NAMAZ MANEVİ Mİ'RACDIR

Namaz mi'rac-ı maneviyedir. Müslümanlar her gün beş defa Cenab-ı Hakk'ın [] hitab-ı izzetine muhatap oluyorlar. Bu suretle rızk-ı manevi ile merzuk olmak üzere günde beş defa Hazret-i Mevla'nın sofrası rahmetine çağrılıyorlar. Bu şeref sekaleyninden maada hiç bir mahluka nasip değildir. Çünkü karşılığı mükafat ve terfi-i derece olan ibadetler yalnız ins ve cinne mahsustur. Bazı umurda melekler de memurdurlar. Lakin onlar imtihan olmak ve karşılığında mükafat almak için memur

değillerdir. Kendilerine cüz-i türabi ve anazır bulunmadığından melaike-i kiram bile ehl-i salatın nail olduğu böyle bir ziyafetle şerefyab olmamışlardır.

NAMAZLA İSTİMDAT SÜNNETTİR

[]

Namazla istimdat sünnet-i seniyyedir. İnsan dara düştüğü zaman hemen iki rekat namaz kılmalı, onunla Cenabı Hakk'a tevessül edip iltica etmelidir. Bütün mühim işlerinde büyüklerimiz hep böyle yaparlardı. Nitekim İbrahim (a.s.) arz-ı Babil'den Şam'a hicret ederken uğradıkları beldenin kolcuları, zevcesi Hazret-i Sara'yı Saray'a götürdüklerinde, İbrahim (a.s.) hemen namaza durup işi Hazret-i Mevla'ya ihale eylemiştir. O zalim melik Hazret-i Sara'ya üç defa el kaldırmak isteyince her defasında koluna felç gelmekle yanına bir takım hediyeler koyarak, Hazret-i Sara'yı yolcu etmek mecburiyetinde kalmıştır.

AHİRETİ UNUTANLARA SÖYLENECEK SÖZ

Dünya sevdasından ukbayı unutanlara: *“Ey gafiller! Ahiret hususuna gelince; Allah Gafur'dur ve Rahim'dir diyorsunuz. Pekala! Mademki çalışmadan o büyük geçiten geçmek için, 'Gafur'u-r-Rahim'dir diyorsunuz, öylseye Cenab-ı Hakk Rezzak-ı Alem'dir; haydi çalışmasanız ya, neden böyle durmadan usanmadan çalışıp didiniyorsunuz be ahmaklar?”* dersiniz.

* * *

Sizler rızka değil, Rezzak'a bağlanın. Unutmayın ki sebebe bağlananlar, sebeb-i hakiki olan Hazret-i Mevla'nın lütuf ve ihsanından her zaman mahrum kalırlar.

ALLAH İLE RESULÜ ARASINDA ŞİFRELER

[]

HURUF-İ MÜKADDAAT

Huruf-i mukattaadan olan [] İlm-i Tasavvuf'a göre: [] demektir. Yani “Elif”den Murad “Allahü” Zü'l-Celal Hazretleri, “Lam”dan murad O'nun “Latif” sıfatı, “Mim”den murad da “Mecid” sıfatıdır. Aynı zamanda Allah ile Resulullah arasında cari bir şifredir. [] mübteda olmakla baide mevzu esma-i işaret olarak geldiğinden, insane kelimadan yüksek ve ari manasınadır. [] tam kitap, yegane kitap yahut [] (Suretü'l-Müzzemmil: 5) ayetiyle mev'üd olan o muazzam ve ağır kelimayı ilahi. [] deyince Hazreti MEvla'nın yalnız bu kitabı anlaşılacak. Bunun yanında diğerlerine kitap demek reva olmayacak. Geçmiş enbiya halen enbiya değildir. ONlar zamanlarında peygamber idiler. Kitaplarda öyle der ki: Kuran-ı KERim gelmekle hükümleri kalmamıştır. Bu gün bil fill peygamber olan yalnız Resulullah Efendimiz Hazretleri'dir. Hatem-i Enbiya ve'r-Rasul'dür. Şu anda Kuran-ı KERim'den başka münzel hak kitap yoktur. Öncekiler münzelün aleyh olan enbiyanın zamanında hak idi. Bunu böyle itikad etmek farz-ı ayndır. Mensuh olan kitapların hükmünün bekasını Kabul edip hak olduklarını iddia etmek dahi sebeb-i küfürdür.

KURAN'IN ESRARINA KİMLER VAKIF OLAMAZ

[]

Bu ayet-i celilenin tasavvufi manası: “O Kuran’ın esrarına vakıf olamaz, onun hakiki manasını anlayamaz. Ancak kalbini nur ile dolduran ve letaifini pırıl pırıl parlatan kimseler onun sırrına mazhar olabilirler” demektir.

“MÜCRİMLERİN ELİNDE KURAN DURMAZ”

[]

Bizim Kuran’ımız hiçbir şekilde maddi ve manevi kir isabet etmemiş [] elleriyle Levh-i Mahfuz’dan istinsah olunmuş []dir. Mükerrer ayetlerden ve el üstünde tutulan şerefli sahifelerden ibarettir. Bu güne kadar hiç bir habis el ona değmemiştir. Mücrimlerin elinde Kuran durmaz.

LAFZA-I CELAL’İN RÜTBESİ

[]

Esmâ-ı ilahiyenin içinde Lafza-ı Celal’in rütbesi başkadır. Çünkü müsemması, Zat-ı Ehadiyet-i mücerrede-i ilahiyedir. Diğer esma ise ef’al ve sıfat-ı ilahiyenin ısmileridir. Bu ism-i Celal, aynı zamanda bütün esmayı cami olan bir ism-i a’zamdır. Yani lafzatullah zatı ile ism-i a’zam, [] da sıfat ile ism-i a’zamdır. Allah ism-i Celal’inde diğer esma-i ilahiyede olmayan bir takım hassalar vardır. Bir defa hiç bir lisanda tercümesi yoktur. Eğer bir çocuğa ısm olarak verilirse o çocuk yaşayamaz. Harflerin müfredatını teker teker alsak yine sırr-ı Ehadiyet-i mücerredeyi ifade eder. Mesela: [] gibi. Buara () zaidedir. Aslı ()dir. Eğer () de alınsa, o zaman yaşayabilmek için aldığımız “hava”yı dışarı verirken “ ” diye yine onu isbat ederiz. Hazret-i Mevla’nın tasarrufunu, eşyanın üzerinden bir an bile uzak tutmak kabil değildir.

CENAB-I HAKK’IN “HU” İSM-İ ŞERİFİ

[] ismiyeti ifade eder. Çünkü () İlm-i Nahiv’e göre zamir, İlm-i Tasavvuf’a göre ısmdır. Hiç bir ısm yoktur ki ahiri () makabili mazmum olsun. Ancak () ism-i şerifi müstesnadır. O da Hazret-i Mevla’ya mahsus bir ısmdır. Bugüne kadar Hazret-i Mevla’nın 99 esmasından, 1001 esmasından bahsedenler olmuştur. Lakin alem-i semada 4000 esması daha vardır ki, bundan bahsedip konuşan olmamıştır. Cenab-ı Hakk kıyamet gününde küre-i arzı bu 4000 esma-i ilahiyesi kadar genişleterek bütün insanları orada cem’edecektir.

EL-HAYYU’L-KAYYUM İSM-İ ŞERİFLERİNİN ESRARI

[] El-Hayy: On sekiz bin alemler yok iken icad edip hayat veren demektir. Yalnız hayat kafi değildir. Onu tutup muhafaza etmek icap eder. Hazret-i Mevla () ism-i şerifiyle tutmaktadır. İsa (a.s.) mevtayı ihya için [] diye dua ederdi.

Tecrübesi kolaydır. Batmak üzere olan bir gemide insanlar hep birden [] diye feryat etseler gemi batmaz ve batamaz.

AYETÜ'L-KÜRSİ'NİN ESRAR VE FAİDELERİ

Resulullah Efendimiz'in 27 sır katibi vardı. Ayetü'l-Kürsi Hicret'ten sonra bir gece yarısında nazil olmuştur. O'nu Resulullah'ın sır katiplerinden Zeyd bin Sabit (r.a.) yazmıştır. Ayetü'l-Kürsi'ye tazim ve tebcil için bir rivayete göre 40 bin diğer bir rivayete göre de 80 bin melek nazil olmuştur.

Ayetü'l-Kürsi'ye çok muazzam ve muhterem bir melek hadimdir. Bu gün bütün vasıtalar tehlike halindedir. Ancak talimat-ı ilahiye ile bu tehlikelerin önüne geçilebilir. Deniz ve kara vasıtalarına binerken [] (Suret-ü Hud:41) diye okuyan kimse her türlü tehlikeden muhafaza olunur. Sokağa çıkarken 7 Ayetü'l-Kürsi okuyup her defasında altı cihete üflemeli. Yedincide [] diye üç defa okuyup () hu ile içine hulamak lazım. Bu talimat ile vesaiten binenleri Cenab-ı Hakk her türlü felaketten korur. Bunu söylemezdik ama tehlikelerin umumiyeti bizi bu esrarı söylemeye mecbur etti. Hakikaten muazzam bir esrar-ı ilahidir. Ne akıl ne mantık ne sanat hiç biri ona tahammül edemez. Bunu nadma "Kerameü'n-Nebiy" derler. Bu insanlar isyanları ile kok kömürü haline gelmişlerdi. Kuruların yanında yaşlar da yandığından o yaşları kurtaralım diye bu esrarı ifşa ediyoruz.

[]

DÜNYA VE SAİR SEYYARELER İLE DİĞER ALEMLERİN BİRİBİRLERİNE NİSBETLE BÜYÜKLÜKLERİ

Yumurthanın beyazı sarısını kuşatıp etrafında bir daire oluşturduğu gibi birinci kat sema da dünya ile diğer seyyareleri ihata ederek etrafını kuşatmıştır. Bu dünya birinci kat semanın yanında bir yüzüğün Arabistan yarımadasında işgal ettiği yer kadar mekan tutar. Semadaki her mafevkde bulunan tabaka da: Vus'at ve azamet bakımından matahtde bulunan tabakaya kıyasla o nisbette azim ve büyüktür. Dünyaya en uzak yıldız ne kadar mesafede ise oradan birinci kat semaya da o kadar mesafe vardır. Seyyareler arasındaki mesafe ziya mikyasıyla ölçülür. Ziya, saniyede *üç yüz bin* kilometrelik muazzam bir mesafe kat'eder. Küre-i arza iki saniyede akisettiğine göre dünyaya en yakın yıldızın *altı yüz bin* kilometre ötede olduğu anlaşılıyor. Alem-i kebir içinde daha binlerce, milyonlarca ve milyarlarca sene ziyası henüz dünyamıza vasil olamayan bir çok ecram mevcuttur. Arzdan Alem-i emr'in münthasona kadar olan avalime daire-i imkan derler. Kainat işbu alem-i kebirden ibarettir. Cümlesi mahlukat-ı ilahiye alemleridir. A'zamiyet ve evsa'iyet dereceleri, elimizdeki mikyasa sığmayacak ölçüde muazzam olduğundan, bu alemleri akl-ı maaş ile kavramak kabil değildir. Çünkü her mataht alem, mafevk aleme nisbetle hardal tanesi miktarı yer tutar. Daire-i vücubun yanında sair mataht avalim dahi güneşten bir zerre ve deryadan bir katre hükmündedir.

TABAKAT-I SEMAVAT VE MAVERASI

Daireler içinde birden yediye kadar olan erkam tabakat-ı semavatı gösterir. Sağdan sola doğru

1. Alem-i Kürsi
2. Alem-i Arşı Azam ki Cennet ve Cehennem buradadır.
3. Levh-i Mahfuz
4. Kalem-i İlahi.
5. Alem-i Emr. Daha ötesi hakkında bir tabir bulunmadığından (Daire-i Vücub) denmiştir. Alem-i Emr'in nihayetinde nur olarak ziyet halinde Daire-i Vücub başlar ki, Daire-i Usulü Esmâ ve sıfat-ı ilahiye gelir. Nuraniyyet-i mücerrede-i mahz olan usul dahi [] diye meratip üzeredir. Cenab-ı Hakk'ın zatının, sıfatının, esmasının ve ef'alının envarı, Bahr-i Muhit'in etrafına dalgalar halinde açılan cedveller gibi bütün devaire yayılmaktadır.

ASIL MUHTAÇ OLAN BİZLERİZ

[]

Salevat-ı Şerife'nin semeratına asıl muhtaç olan bizleriz. Resulullah Efendimiz: [] ayetinin sırrına sahip olmakla onun hazinesi zaten rahmet-i ilahiye ile doludur. Getirilen Salevat-ı Şerifeler, o dolu hazinenin taşmasına vesiler olur da bir çok hayır ve bereket olarak tekrar sahibine avdet eder.

SALAT-I MUNCİYE'NİN SIRRI

Her şeyin bir sırrı vardır. Salat-ı Münciye'nin sırrı []dedir. Bu sırdan gafil olan kimseler () kelimesini söylemezler. Salat-ı Nariye'nin sırrı ise []dedir. İki defa okumalı. Bu iki Salevat-ı Şefire'yi okumadan önce [] ayetini okur da öyle başlarsa izin ile okumuş olur.

MÜ'CİZE-İ HABERİYE

[]

Bu sure-i celile bir mucize-i haberiye'dir. Çünkü Mekke-i Mükerrreme'de nazıl olmuştur. O zaman Resulullah Efendimiz'in etrafında toplanan Müslümanların sayısı kırk kişiden ibaret idi. Daha ne ilim çokluğu ne ümmetin çokluğu ne de feyzin çokluğu vardı. Hiçbiri mevcut olmadığı halde Cenab-ı Hakk'ın “**verdik**” buyurmasının sebebi tahakkuk-ı vukuuna binaendir.

* * *

Hazret-i Aişe validemiz Kevser hakkında iki kulağını kapattıktan sonra “**gelen gürültü yarın milyarlarca insanı sulayacak olan Kevser-i azimin gürültü sesidir**” buyurmuştur. Bu söz her adama söylenmez, çünkü inanmazlar.

İBRAHİM (A.S.)'NİN EZELDEKİ NEZRİ

[]

İbrahim (a.s.) oğlu Hazret-i İsmail’i kurban etmek gibi büyük bir imtihana tabi tutulmuştur. Muhyiddin Arabi Hazretleri Fütuhât’ında ve daha bir çok ekabir, küşufat-ı sahîhalarında bu imtihanı şöyle izah etmişlerdir:

İbrahim (a.s.), ta alem-i ezelde kendisine bir evlat verildiği takdirde onu rıza-ı ilahi için kurban edeceğini nezir etmiş. Bu nezrını alem-i dünyada tekrarladıktan sonra aradan geçen zaman içinde unutmuş, Hazret-i Mevla da kendisini rüya vasıtasıyla ikaz buyurunca, oğlu İsmail’e hitaben []
“Ey yavrum!” dedi. “Ben rüyamda görüyorum ki seni kesiyorum. Bak artık sen ne dersin?” Oğlu İsmail de []
“Ey babacığım” dedi. “Ne emir olunursan yap, inşallah beni sabredenlerden bulacaksın.” [] “Muhakkak ki bu açık bir bela ve parlak bir imtihandır.” Sure-i Saffat: 102.

Ey yirminci asrın insanları, vahşet devri diye vasıflandırılan o asırlarda bakınız itaat-ı ilahide olan müminler ne kadar medeni imişler. Şimdi böyle bir baba ve böyle bir oğul nerede bulabilirsiniz?

KURBAN BÜYÜK BİR İMTİHANDIR

[]

Kurban Cenab-ı Hakk’ın kullarına büyük bir imtihandır. Bu imtihanların en büyüğünü de enbiya-i izam vermişti. Bütün nebilerin verdiği imtihanların en muazzamını da Resulullah Efendimiz vermişlerdir. Nitekim İbrahim (a.s.)’ın bu imtihanına mukabil PEygamber Efendimiz’in de hanedan-ı Resulullah’tan 170 kişinin şehid olacağını bilmesi ve onların şehadetini Kabul etmesi ki bu bir “sırr-ı kader” işi olup belki onların Makam-ı Mahmud’da ve maiyet-i Hazret-i Resulullah’ta olabilmeleri için olmuştur.

ŞEHADET: EN BÜYÜK BAYRAM

Hazret-i Hüseyin Küfe’ye hareket edeceği zaman rüyasında kardeşi Hazret-i Hasan’ı gördü. Hazret-i Hasan: “**Ey biraderim! Sen Kufeliler’in ecdadımıza ne yaptıklarını biliyor musun? Sanki bayrama gidiyor gibi en güzel elbiselerini giymişsin**” deyince Hazret-i Hüseyin: “**Ben şehid olmaya gidiyorum, bundan büyük bayram olur mu?**” demiştir.

KURBANIN MADDİ VE MANEVİ FAYDALARI

Kurbanın maddi ve manevi olmak üzere yedi mühim faydası vardır:

1. Gazab-ı ilahiyi söndürür.
2. Rıza-ı ilahiyi celbeder.
3. Çok kurban kesilen bir memlekette harb olmaz.
4. Eğer bir insane vakti hali müsait olup da kurban kesmezse, muhakkak ki o adamın ya kendisinden veya çoluk çocuğundan veyahut da malından, ticaretinden, servetinden ve varlığından mutlaka bir kan çıkacaktır.

5. Kurban'da çoluk çocuk ve fakir-fukara için umumi bir maslahat ve mutlak bir menfaat vardır.
6. Kurban Bayram'ında aff-ı umumi tecelli eder.
7. (Kurban kesmeyen) Allahsızların gayesi, neticesi ve sonu intihardır. Kendi kendilerini katlederek ebedi cehenneme yuvarlanır giderler.

ŞEHİDLERİN TEMENNİLERİ

Şehidler []dir. Kıyamet gününde şehidlere ne istedikleri sorulunca “*Ya Rabbi biz şehid olurken tam olacağımız sırada senin cemal-i ilahını müşahede ettik. Bizi tekrar dünyaya gönder. Yeniden şehid olalım, cemal-i ilahiyeni birdaha müşahede edip gelelim*” derler. Çünkü şehadet zamanında aldıkları lezzeti hiç bir yerde bulamazlar. O tadı unutamadıkları için dünyaya gelip hiç durmadan şehid olup gitmeyi isterler. Şehidlik çok büyük bir mertebedir. Bittabi bu *i'la-i Kelimetullah* ve *harb-i manevi* uğruna şehid olan ehl-i iman içindir.

KURBANLAR DA ŞEHİDDİR

Kurbanlık hayvanlar da şehiddir. Çünkü onlar Allah Teala'nın ermine boyun eğerek kesilirler. Hayvan kesileceğini bilir. Mevla ona ilham eyler. Onun için kesmeden önce onu hıpralamamalı, bilhassa kesileceği yere götürürken sürüklememeli. Çünkü bu eziyettir. Keserken canı çabuk çıksın diye iliklerini dahi kesmek doğru olmaz. O hayvan bizim için canını feda ediyor. Ne mutlu ona. Ona eziyet haramdır. Keşke onun yerine biz olsaydık. Yani onun gibi Allah yolunda biz de can verseydik.

KURBAN KESERKEN NE DEMELİ?

Kurbanı keserken şöyle demeli: “*Ya Rabbi, benim şu vücudum çok isyankardır. Onu azat ettirebilmem için kendimi senin yolunda feda edip kanımı akıtmam lazım. Bunu ise sen haram kıldın. Senin rızan için kendi yerime bu hayvanı kesiyorum. Vücuduma bedel bunu benden kabul buyur Allah'ım*” diye iltica edip öyle kesmelidir.

“BENİ KONUŞTUR YA AİŞE!”

[]

Birinci “Kellimin” bana temas et, ikinci “Kellimin” beni konuştur, demektir. “Humeyra” Hazret-i Aişe (r.a.)'ın lakabıdır. Resulullah Efendimiz füyuzat-ı ilahiyeye mazhar olunca, öyle bir hali istiğraka nail oluyorlardı ki, o zaman da konuşmaya takati kalmıyordu. Bu hal vaki olunca, Hazret-i Aişe Validemiz'e bunu söylüyorlardı.

VAHY'İN MAHİYETİ

Vahy'in mahiyeti Resulullah Efendimiz'den başkasına malum değildir. Diğer kimselerin onu tarife kalkışması âmânın elvandan bahsetmesi kadar küstahlıktır. Ancak merâtibi, envâi ve vahyin nüzulü zamanında bazı âsârı vardır ki, ondan bahsedilebilir.

1. Yakaza halinde melek görünmeden gelir. Resulullah Efendimiz'in kalb-i şeriflerine haber ilka edilir.

2. Melek bir savt-ı müheyyeb “heybetli azametli bir ses” ile hitap ederdi. Bu savt ya melek veya kanatlarının savtıdır. Kalb-i şerifleri hitab-ı Hüda ile lerzan (titrer) olurlar ve pek büyük zahmet çekerlerdi. Sebebi ise bu zamanda tıbâ-ı beşeriyetten melekiyete girmesi olsa gerek.

“BEN NE ŞEY OKUYAYIM”

[]

Bu hadis-i nebevideki () harfine nefiy manası vermek uygun olmaz. Böyle bir mana bize göre yavan olur. Münsaip olan istifham manasına olmasıdır ki: “Ben ne şey okuyayım?” veya “Neyi okuyayım” yani söyle ki okuyayım demektir.

“ÜMM” ASIL DEMEKTİR?

Ümmi diye her ne kadar okumak yazmak bilmeyene derlerse de () asıl demektir. Resulullah Efendimiz dahi asıl manasınadır. Çünkü Resulullah Efendimiz []dir. Yani kıraatın aslı demektir. Filhakika onun okuması yazması ve bilmesi asli olmuştur. Nitekim Resulullah Efendimiz’in kitabı; Levh-i Mahfuz ve kalemi; kalem-i âlâdır. Bir kimsenin kitabı Levh-i Mahfuz ve kalemi; kalem-i âlâ olursa, onun daha okumaya ve yazmaya ihtiyacı olur mu? Elbette olmaz. Mekke-i Mükerrreme’ye [] derler. Karyelerin aslı ve anası demektir.

KURAN-I KERİM’İN İKİ YERİ

Kuran-ı Kerim’in iki yeri vardır. Biri Levh-i Mahfuz’da diğeri, Leyle-i Kadir’de sema-i dünyadaki nurdan bir kürsü üzerine nazil olduğu Beytü’l-İzze’de.

* * *

Kuran-ı Kerim hakkında inzal vardır, tenzil vardır. Aralarındaki fark: İnzal Beytü’l-İzze’ye toplu olarak inmesi ve indirilmesidir. Tenzil sebepleri zuhur ettiğinde sure sure, ayet ayet Cibril-I Emin vasıtasıyla, Beytü’l-İzze’den Resulullah Efendimiz’e inmesi ve indirilmesidir ki; yirmi üç senede ikmal olmuştur.

KURAN-I KERİM HEM NUR HEM RUHTUR

[]

Kuran-ı Azimüşşan hem nur ve hem ruhtur. Kalbinde Kuran’dan bir şey bulunmayan insane ölü denmesinin sebebi, ruh olmadığı içindir.

* * *

Kuran-ı Kerim 114 sure ve 6666 ayet-i celileden ibarettir. 86 sure Mekke-i Mükerrreme’de, 27 sure de Medine-i Münevvere’de nazil olmuştur. 1000 tanesi emir ayetleri, 1000 tanesi nehiy ayetleri, 1000 tanesi tebşir ayetleri, 1000 tanesi azap ayetleri, 1000 tanesi kasas ve haber ayetleri, 1000 tanesi temsil ve ibret ayetleri, 500 tanesi helal ve haram ayetleri, 100 tanesi dua ve sulh ayetleri, 66 tanesi nasih ve mensuh ayetleri olmak üzere tamamı 6666 adet ayet-i kerimedir. Her ayet-i celile dahi

[] sırrına sahip olmakla kıyamete kadar Hazret-i MEvla'nın himayesi altındadır. Bir sure vardır; bir defa Mekke'de, bir defa Medine'de nazil oldu. O da Sure-i Fatiha'dır. Bazı ekabir, Sure-i Fatiha kablelvahy lisan-ı İsrafil'den me'huz idi, dediler. Çünkü İsrafil (a.s.) kablelnübüvve, Fahr-i Kainat Efendimiz'e mukarenet edip bazı sözler söyler; fakat kendini göstermezdi. Maneviyatta bu gibi sözlere (Hatif) derler. İsrafil (a.s.)'in Fahr-i Kainat Efendimiz'e olan bu yakınlığı kablelvahiy üç sene devam etmiştir.

KURAN'IN BİRİNCİ NÜSHASI RESULULLAH EFENDİMİZ'İN KALB-İ ŞERİFLERİNDEDİR

[]

Hakikat-ı Kuran ve manayı Kuran zaten senin kalbinde yazılıdır. Manayı Kuran sende olduğuna göre acele etme. Çünkü manayı Kuran, lafz-ı Kuran'a bağlıdır. Evkat-ı vahiyde iyi zabt etmek için Resulullah Efendimiz bir taraftan gelen ayetleri okuyordu. Onun için Cenab-ı Mevla bu âyât-ı Kurani'yeyi inzal buyurdular. Kuran-ı KERim'in nüsha-ı evveli ve kübrası, Resulullah Efendimiz'in kalb-i şeriflerinde yazılmıştır. Bundan dolayı Kuran-ı KERim envar-ı ilahiye ile Resulullah Efendimiz'e geldiği zaman iki nur birbirine tekarrub edince, Cenab-ı Nübüvvet bazen Cibril-i Emin'i sebkat ediyordu. Levh-i Mahfuz da nüsha-i sânidir. Çünkü bütün Arş, Kürs, LEvh ve Kalem nüsha-i ülâdan alınmıştır. Ehl-i Sünnet itikadı da budur. Nitekim [] hadis-i şerifi bu manayı nâzırdır. Hilkat-ı alemde evvel Resulullah Efendimiz Hazretleri'nin Ruhü Mukaddeseleri namazın beher rekâtında senelerce cevelan etmişlerdir (yani dönmüş, dolanmışlar)dır. Mesela kıyam, kıraat, rüku, sücud gibi erkanda akılları hayrette bırakacak kadar tavaf ettiklerini beyan buyurmaktadırlar. "Kenz-i Mahfi"ye ait olan hadisi kudsi bu esrarı nâtik olup bütün ekabir-i evliyaullahı izahat-ı lazımede bulunmuşlardır. Bu sırr-ı rabbani ehline malumdur.

İNSANA VERİLEN YEDİ ANAHTAR

[]

Kuran-ı Kerim yedi kapıdan nazil olmuştur. İnsanlara da yedi anahtar verilmiştir. Birinci anahtar kalb. Kalbi nur ile dolan kimseye bir kapı açılır. Kuran'ın bir türlü manasını vermeğe vakıf olur. İkinci anahtar ruh, Ruh'u nurlanan kimseye diğer bir kapı açılır ve başka bir mana vermeğe muktedir olur. Diğer anahtarlar da: sır, hafi, ahfa, nefis-i natika ve nefis-i külli'dir. İşte bu letaif-i seb'anın hepsini nur ile dolduran kimseye yedi kapı açılmış olur ki, her biriyle bir başka esrara vakıf olur.

KURAN'IN GÜNLÜK HAKKI

Her gün hakk-ı Kuran 200 ayaftır. Elli (50) ihlas-ı şerif okunursa, Kuran-ı KERim'in hakkı ödenmiş olur. Buna riayet eden, bu vesile ile dünyada hiç bir sıkıntı görmez. Rızkı da geniş olur.

* * *

Kuran-ı Kerim'in tertibi, tertib-i ezelidir. Hatta Resulullah Efendimiz'in tertibi bile değildir. Hazret-i Ömer'in hilafeti zamanında bir ar'abi gelip: “**Ya Emir'e-l Müminin! () suresi Resulullah'ın adüvvün beyanı hakkındadır. İhlas-ı Şerif ise Zat-ı ilahiye ve ahadiyyet-I mücerrededen bahseder. Neden () suresi İhlas-ı Şerif üzerine tekaddüm etmiştir?**” diye sormuş. Ömer'ül Faruk Hazretleri “dur bakalım” deyip elını kaldırmış ve a'rabıye “**gel buraya, bak!**” demiş. A'rabı bir de bakmış ki Levh-i Mahfuz'daki Kuran-ı Kerim gözünün önüne gelivermiş. Orada **Tebbet** evvel, **İhlas-ı Şerif** de sonra yazılı imiş. Bunun üzerine [] diye hoplayarak kaçmış. İşte bu tertib, Cenab-ı Hakk'ın sıfat ve ef'al-i ilahiyesının nurudur.

RADYO VE BENZERİ YERLERDE OKUNAN SECDE AYETLERİ

Radyodan duyulan secde ayetlerine secde icabetmez. Çünkü aks-i sadâ vardır. Okuyan dahi çok fena zarar görür. Dinlemek de pek o kadar kolay değildir. Vasıta içinde Kuran-ı Kerim veya evrad-ı şerif okumak da böyledir. Orada cünüb olanlar ve adet gören kadınlar olabilir. Ruhaniler bundan hoşlanmadığından felakete sebep olur.

* * *

[]

Her iki ayet-i kerimenin müfredatı 5 harfli olup aşağıdaki ayet-i celilelerin ilk harflerinden meydana gelmiştir:

[

]

HURUF-İ MUKATTAA

[]

Ulema-i mütekaddimin bu ayet-i celileye [] deyip geçmişlerdir. Ulema-i müteahhirin zamanında fitne ve fesadın zuhuru çoğalınca fasid mana verme ihtimaline karşı: ()den murad (), ()dan murad ()den murad ise ()dir dediler.

Burada hak olan bu ve benzeri diğer huruf-i mukattaatin Cenab-ı Hakk ile Resulullah arasında bir şifre olmasıdır. Nasıl ki devletler arasında her ferдин bilemeyeceği yalnız muayyen kimseler tarafından bilinen şifreler varsai bud a Hazret-i Mevla ile Habibi arasında bir şifredir. Nitekim bu sure-i celilenin nüzulü zamanında Cebrail (a.s.) () deyince Resulullah Efendimiz [] buyurmuşlardır. Cebrail (a.s.): “**Ya Resulullah, bunu getiren ben olduğum halde bir şey anlamadım. Send aha ben okuyunca hemen nasıl anladın?**” demiştir. Hazret-i MEvla, bunların manalarını Cibril-i Emin'e bile haber vermemiştir “**Cenab-ı Hakk bilcümle ins ve cinni, ulema ve fuzalâyaciz bırakmak için manalarını bildirmemiştir**” buyurmuşlardır.

EBCED

[]

[] Bu ayet-I celile mürekkebat itibarıyla (Sebe' kavmi) hakkındadır. Müfredat itibarıyla İstanbul'a aittir. Zira İstanbul'un fethi (Hicri 857)de olmuştur.

Bazı dua ve ezkarın 11 defa okunmasının sebebi () ism-i şerifinin müfredatına muvafık gelmesi içindir. Çünkü () beştir. () altı olmakla tamamı 11 eder.

“... BÜTÜN DİNLERDEN ÜSTÜN KILMAK ÜZERE...”

[]

Resulullah Efendimiz'e nazil olan bu ve benzeri ayat-ı Kuraniye'nin işaretiyle doksanlı yıllarda arz üzerinde pek çok tebeddülât cari olur. Ve bazı acaip şeyler meydana gelir. Siz işinize bakın, onlara aldırmayın. *

1417. HİCRİ YILI

[] Bu ayet-i celilenin müfredatı, miladi 1996 senesine tekabül eden hicri 1417 yılına delalet eder. Harfleri 23'tür.

ON DÖRT KEMAL ADETTİR

[]

Ebced hesabına göre buradaki () harfi 9'dur. () harfi de 5 olmakla tamamı 14'tür. On dört kemal adettir. Bu ayet de ayın on dördüne delalet eder. Çünkü ayın on dördünde bütün ziya kamildir. Diğer haruf-i mukattaat gibi bir şifre olan ()nın Resulullah Efendimiz'e nisbeti, mükevvenatın ziyasının kemali kendisinde toplandığından ve mazhar-ı envar-ı ilahi olduğundandır. On dört kemali ifade ettiğinden nur-i Muhammedi kamil manada bu asırda tecelli etse gerek.

RACÜL-İ FACİR KİMDİR?

[]

Burada [] muzâridir. Muzâriler şimdiki hale veya gelecek zamana delalet eder. Hadis-i Şeriflerle haber verilen mana ve hakikatler, her devirde tazeliğini koruduğuna göre bu teyid gelecekte de olacak demektir. Bazı rivayette: []

* Bu ayet-i celile müfredat itibarıyla miladi 1980 senesine tekabül eden hicri 1410 yılına işaret eder. Harflerin adedi 11'dir.

diye gelmiştir. [] dinden olmayan bir adam olduğu gibi dinden olmayan bir devlet de olabilir. Silah gücü ağır basan fakat İslam kanı dökmeyen bir devlet.

EL-KAARİA NEDİR?

[]

Burada [] ile murad olunan mana atomdur. Bu dünyadaki atom [] ayetindeki mizandan murad, atom gücü ağır basan devlettir. [] bu dahi onların dünyadaki terakkilerine delalet eder. [] o atomun ana vatanı, veya onun vücut bulacağı memleket demektir.

ATOMUN İCADI İLE ÇÖZÜLEN SIR

[]

“Tesbihâ Zat-ı İlahiye’ye, “Hamd” ise sıfat-ı İlahiye’ye mahsustur. Bütün letaifte envar-ı ilahiyenin tamamının zuhuru ile eşyanın tesbihini hakikatte duymak mümkündür. Zerrat-ı kainat içinde hiç bir zerre yoktur ki müteharrik olmasın. Atomun icadı bu ayet-I celilede ki sırrı çözmüştür.

ATOMUN VE DECACİLENİN TESİR MÜDDETİ

Atomun arz üzerinde müddet-i tesiri elli sene olduğu gibi decacilenin bu ümmet üzerinde müddet-i fesadı dahi elli senedir.

BİRİNCİ KAT SEMANIN KEŞFİ

[]

Kafirler birinci kat semayı keşfettikleri zaman orada Vahy’in indiği yeri ve âyât-ı beyyinat ile haber verilen bazı emareleri müşahede ederler. Dünyaya gelip gördükleri o hakikatleri bütün insanlara haber verdiklerinde herkes [] diyerek imana gelir. Lakin hiç birinin imanı Kabul olmaz. Çünkü imanın şartı gayba iman etmektir.

Bu dünyaya en uzak yıldız ne kadar mesafede ise oradan birinci kat semaya da o kadar mesafe vardır. Fencler henüz birinci kat smeayı keşfedemediler. Ne zaman bu Türkiye’nin büyüklüğü kadar bir ayna yaparlarsa, belki o zaman birinci kat semayı öğrenebilirler. Batıl bir nazariye olan “feza-yı nâmütenâhi” iddialarının ne kadar yanlış olduğunu gözleriyle görürler.

ZAMANIN YAKLAŞMASI

[]

Zamanın yaklaşması iki türlüdür:

1. Kıyametin yaklaştığı ve alametlerinin herkes tarafından görüldüğü zamandır.

2. Mesafelerin yakınlaştığı; eskiden bir günde bir haftada veya bir ayda varılabilen mesafelerin trenle, otobüsle veya teyyare gibi vasıtalarla yakınlaşmasıdır.

HAZRET-İ MEHDİ VE HZ. İSA'YI İNKAR EDENLER

[]

Hazret-i Mehdi'yi inkar eden dâl olur. Hazret-i İsa'yı inkar eden “yani ahir zamanda yeryüzüne ineceğine inanmayan” kafir olur. Çünkü aye tile sabittir. Bu ayet-i celileyeye göre İsa (a.s.) semadan inıp ümmet olarak din-i İslam'a hizmet edecektir.

HZ. İSA (A.S.)'IN NÜZULÜ

İsa (a.s.)'ın nüzulu ikidir.

1. Nüzul-i suğra: Bu Nasraniyet'in yıkılmasıdır. Hakikatte Nasara yıkılmış ve Kilise sultasını yitirmiştir.
2. Nüzul-i kübra: Bu daha çıkmadı. Lakin yakın zamanda zuhur eder. Sultaları kırar, Deccal'i yok eder ve cizyeyi kaldırır: “Ya iman ya ölüm” diyerek bütün küffarı kılıçtan geçirir.

MEHDİ AL-İ RESUL

Mehdi al-i Resul zamanında inşallah cizyeye bağlayacak. İşte o zaman tam manasıyla ahkam tatbik edilecek. Ve Mehdi al-i Resul bizim uzulumuz üzere gelecektir. Decacile Yahudiler'in Mehdisi'dir. İnşallah İslam Mehdisi de yakında çıkacak, şimdi o devirdeyiz.

KIYAMET NASIL TEHİR OLUNUR?

Bu alem eski saraya benzer. Nasıl ki eski bir saray tamir görünce ömrü uzarsa, **din-i mübin-i İslam da ihya edilirse kıyamet their olunur.**

NEFİS YALNIZ RABİTA ESNASINDA YOK OLUR

[]

Resulullah Efendimiz: “**Ya Rabbi! Beni, göz açıp yumuncaya kadar dahi nefsimin eline bırakma**” diye Cenab-ı Hakk'a iltica etmişlerdir.

Bu dünyada nefisten daha zararlı ve ondan daha korkunç bir şey yoktur. Bir yerde Kuran okunduğu veya zikir edildiği zaman şeytan oradan kaçır, sonra yine gelir. Lakin nefis öyle değildir. O böyle şeylerden hiç kaçmaz. Nefis yalnız **rabita** esnasında yok olur ve rabita karşısında ezile büzüle mağlubiyeti Kabul eder. Fakat bir kimse daha sonra rabita yapmayacak olursa, tekrar meydana çıkar. O zaman vay o kimsenin haline.

NEFSİNE ADAVET ET

[

]*

Manası: “Nefsine adâvet et. Çünkü o benimle adâvete nasb-ı nefis etmiştir” diye hadis-i kudsi geldi. Nefsi başı boş bırakmaya gelmez. Evvela kalbi Hazret-i Mevla’ya, nefsi de kalbe bağlayıp onu serbest bırakmamalıdır. Nasıl ki bir tarlanın kenarından geçerken eğer hayvanın yuları gevşek ise, o hayvan bir sağdan bir soldan olmak üzere başkasının ekinlerini koparır yerse, nefis de böyledir. O da bağısız ve rabitasız bırakılırsa gördüğü menhiyata dalmak ister.

İmam-ı Rabbani Ahmed el-Faruki el-Serhendi Hazretleri: “**Ben nefsin ne kadar büyük bir düşman olduğunu ancak on yedi senede öğrenebildim**” buyurmuşlardır.

Süleyman (a.s.): “**Yalnız başına bir orduyu mağlup etmek ne kadar zor ise nefsi emmareyi mağlup etmek ondan daha zordur**” buyurdular.

RABITASIZ KALP AKILSIZ BAŞ GİBİDİR

Akılsız baş nasılsa, rabitasız kalp de öyledir. İnsanı hayırdan ve irşaddan alıkoyan yegane şey nefsidir. 72 şeytan kuvvetinde olup bütün vücuda dağılmıştır. Merkezi ise iki kaşın arasındadır. İnsan bazen gazaba gelir. Yararım, kırımım der. Ebeveynine asi olur. İşte bunlar hep nefsin mahsulüdür. Bu hallerden kurtulmanın yalnız bir tek yolu vardır, o da ancak rabita... rabita... rabitadır.

Evlatlarım! İnsanın içindeki kötülüğü çıkarıp atması farz-u ayındır. Fakat bu, ne zikirle, ne ibadetle olur. Ancak rabita ile meydana gelen bir eserdir.

Rabita üstazlar arasında irtibat vazifesi yapan manevi bir bağıdır. Onları birbiriyle sanki bir telefon gibi konuşturur. O daima piriye takılı bir fiş gibi feyz verir.

Çocuklar! Ben ömrümde izinsiz dua okumadım.

“YÜKÜM AĞIRDIR”

Mesela: [] veya [] şerif gibi. Bütün bunları bana üstazlarım oku diye izin verdiler. Hatta büyüklerden Salahaddin Hazretleri vefat edeceği zaman 700 ruhani ile beraber **Salat-ı Münciye**’yi “**Bunları sana emanet ediyorum**” diye bana teslim etti. Bu civara uğrayan **aktab-ı kiram** uhdelerindeki emanetleri bu merkeze bırakmadan gitmediler. Çünkü hepsi de geleceği biliyorlardı.

Evlatlarım, benim yüküm ağırdır. Sabahtan akşama kadar burada sizinleyim. Geceleri de yalnız iki saat uyuyabiliyorum. Bu işin nasıl yürüdüğünü bilin de ona göre çalışın. Dualarımda “**Ya Rabbi! Bu dinin ihyası için beklenen hizmeti işte bunlar yapacak**” diye sizleri Rabbime arz ediyorum, beni mahcup etmeyin!

İNSAN BİLMEDİĞİNİN DÜŞMANIDIR

* [

]

[] Nur-i ilahiden haberdar olmayan ve füyuzat-ı ilahiyyenin tadını hiç tatmamış olan kimseler, nura düşman olurlar. Dünyada **rabitanın** tadını tadanlar ise ahirette bu tadı ararlar.

ZİKRİN YERİ

Kıyamet gününde mahşein dehşetinden herkes orada zikretmeğe başlar. Melaike-i Kiram da onlara: “**Zikrin yeri geçti, o dünyada olacaktı**” derler.

* * *

İnsanın rabıtaya harcadığı zamanı ömrüne ilave ederler. Ömrün müddeti son ana kadar bellidir. Ehl-i rabitanın ömrü yaptığı rabita kadar uzatılır. Çünkü ömür dünyaya ait bir ölçüdür, rabıtada geçen zaman ise nur ile alakadar olduğu için uhrevi bir meşguliyettir, dünya ise kıyas olmaz.

GEVŞEK DAVRANANLARIN KULAĞI ALEM-İ EMR'DEN ÇEKİLİR

[] Rabıtayı şerife!... Birkaç dakika sonra; “olmuyor... olmuyor.. nur-i ilahi kalblere çok zayıf ve sönük geliyor. Anlaşıldı. Hepinize rabıtayı yeniden talim etmek lazım. Şimdiye kadar nasıl rabita yapıyordunuz iseniz, olduğu gibi bırakın, eskiyi unutun. Şu andan itibaren sanki yeni almış gibi biraz daha dikkat ve gayret içinde 15 dakika rabita yapın. Feyz aldıktan sonra 500 adet lafza-ı Celal çekin. Bu kadar yeter. Çünkü siz talebesiniz. Unutmayın ki vazifede gevşek davrananların kulağı Alem-i Emr'den çekilir.”

* * *

Rabıtayı şerife... (Rabıtadan sonra) “Hah! İşte şimdi güzel oldu. Rabita hep böyle olmalı. Sizleri bu halde görünce ne kadar rahatlıyorum bir bilerseniz. Sizi tebşir ederim çocuklar. Sizler hakikaten çok eşrefli insanlar ve bu dinin yeniden ihya hizmetine ta ezelde seçilmiş bahtiyarlarınsınız. Haydi göreyim sizleri!”

(Perşembe günü:) Çocuklar! Şimdi size **ruh** ile yapacağınız rabıtayı tarif edeceğim. Kalb ile yaptığınız rabita ve zikir tamamlanınca, başınızı sağ tarafa çevirip ruha 5 dakika feyz alın sonra ruh ile 300 adet lafza-i Celal çekin.

* * *

(Yine Perşembe günü:) Çocuklar! Bu hafta vazifenizi bir basamak daha arttıracam. Şu anda **kalb** ve **ruh** ile yapmakta olduğunuz vazifelerinizi tamamlayınca başınızı sol tarafa çevirip **sırdan sıra** 5 dakika feyz alın. Ondan sonra sır ile 300 adet lafza-i Celal çekin. Haydi bakalım biraz da böyle devam edin!

* * *

(Sonra yine bir Perşembe günü) Çocuklar! Şimdi de size rabita ile letaif arasında yapacağımız “**Kelime-i Tevhid**” zikrini tarif edeceğim. Kelime-i Tevhidi () ile kalbinden başlayıp letaife uğratarak () diye tamamladığımızda iki kaşın arasındaki

merkez-i nefse varmış olacağız. Oradan [] diyerek süratle **kalbe** ineceğiz. Ve her [] dediğimizde nefsin zulmetinden bir parça koparıp kalbimizdeki nur havuzuna düşüreceğiz. Şimdilik yüz adet kafidir. *

Daha sonra yine bir Perşembe günü: “Çocuklar! Bu hafta size rabita da kalb ile Arş-ı A’lâ arasında yapacağımız “Kelime-i Tevhid” zikrini tarif edeceğim. Kelime-i Tevhid’i yine () ile kalbden başlayıp boşlukta dönen dünyanın altından dolaştırarak () diye tamamladığımızda Arş-ı A’lâ’ya varmış olacağız. Oradan [] diyerek süratle kalbe ineceğiz. Burada da her [] dediğimizde Arş-ı A’lâ’daki nur-i ilahiden bir miktar kalbimize indireceğiz. Bu da letaifte olduğu gibi yüz adet çekilecek.”

ALEM-İ EMR

[]

Bu ayet-i celile “Alem-i Emr” hakkındadır. Nitekim Resulullah Efendimiz irtihali zamanında böyle beyan buyurmuşlardır. Bu alem-i halk içinde Cenab-ı Hakk yalnız insanların vücudunda 5 adet letaif halk etmiştir. Bu letaiften her birinin bir mukabili de Alem-i Emr’de mevcuttur. Alem-i Emr’deki merkezleri ile tamamı 10 eder. Sure-i Fecr’in [] ayetinde dahi bu manaya işaret vardır. Yani, “**leyali aşer’de fecrin zuhuru envar-ı Muhammedi ile o kandillerin parlaklığından husule gelen fecre kasem ederim**” demektir. Rabita esnasında Alem-i Emr’de bulunan kandiller de yanar. Feyz-i ilahi insanda kuvvetli olursa oradaki zayıf olur. Eğer insanda zayıf olursa oradaki kandil parlak olur.

ALEM-İ EMR VE SONRASI

[]

Alem-i Emr’e Melaike-i kiram melek sür’atinde ancak elli bin senede varır. Lakin mümin’in kalbi rabita ile oraya an-ı vahidde varabilmektedir. Bu ne acaip bir esrar-ı ilahidir. Alem-i semada, alem-i kürsi’de ve alem-i Arş-ı A’zam’daki melaike içinde en fazla kendine güvenen melek Mikail (a.s.)’dır. Bütün kanatlarını açtığı zaman Arş-ı A’la’nın seması olan yerde kalır. Oradan ileri gidemez. Çünkü oradan ilerisi Alem-i Emr’dir. Oraya hiç bir melek ve nebi nüfuz edememiştir. İnsanların kalbine gelen nurun merkezi işte orasıdır. Feyz-i ilahi oradan gelir.

Arş-ı A’la’dan sonra tabakat-ı Alem-i Emr makamları gelir. İşbu tabakat-ı Alem-i Emr’in tabaka-i a’lası da makam-ı Resulullah olan daire-i **Ahfa** alemidir ve beşinci tabakadır. Her mâ-taht tabaka, mâ-fevk tabakaya nisbetle hardal tanesi miktarı yer tutar. Daire-i Âlem-i Ahfa’nın müntehası, daire-i vücubun mebdeidir. Yani kainat dediğimiz alem-i kebirin hududu daire-i Ahfa’nın nihayetinde sona erer. Ondandır

* Üstaz’ımız (Kaddesallahü sırrahü ve efaze aleyna birrehu) Efendi Hazretleri: Haydi evlatlarım biraz rabita yapalım da açılalım buyururlardı. Bunlar ders arasında talebeye yaptırmış oldukları rabita tatbikatlarından bazılarıdır.

“daire-i zilal-ı esma ve sıfat” başlar. Burası “Esmâ ve sıfatullah zilali” envârının gaye-i tenezzülât ve teayyünâtı noktasıdır. Daire-i zilalin nihayetinde “daire-i usul-i esma ve sıfatullah” gelir. Ondan sonra usulünün usulü yekdiğerine mülhak olarak emr, Zâtı Hakk’a varır.

ZAT-I İLAHİNİN VE sıfat-ı İLAHİNİN NURUNU GÖSTEREN İKİ AYNA

[]

Cenab-ı Hakk zatının ve sıfatının nurunu göstermek için iki ayna halk etmiştir.

1. Ayine-i enkas; yerlerin ve göklerin cümlesini cami’ olan alem-i kebirin Arş-ı kalbisi ki Arş-ı Muazzam’dır. Mir’at-ı ilahiye olan bu Arş-ı Muazzam’dan zatının ve sıfatının envârı, bahr-i muhitin etrafına dalgalar halinde açılan cedveller gibi bütün mükevvenata dağılır. Alem-i kebirin cümlesi Arş’dan yayılan bu nur ile münevverdir. Çünkü Arş’tan başkasında “sırr-ı istiva” yoktur. Lakin burada zatının nuru, esma ve sıfatının nuru ile örtülmüş olduğundan Arş’ın mir’atlığı donuktur. Bu sebepten aynalığı enkastır.
2. Ayine-i etemm: Alem-i sağır olan insan-ı kamilin kalbidir. Cenab-ı Hakk’ın zatının, sıfatının, esmasının ve ef’ali-nin envârı, insane-ı kamilde tecelli eder. İnsanın kalbi ayine-i etemm olarak ekmel zat-ı ilahiyeye mir’atlık yapar. Çünkü insanda cüz-i türabi anasır-ı erbaa ve heyet-i vahdaniye vardır. Yani insanda Cenab-ı Hakk’ın ef’alının tevhidi ve sıfatının tevhidi vardır. Sırr-ı ehadiyetinin tevhidi, mabudiyetinin ve uhudunun tevhidi vardır. Fakat Arş-ı A’la’da bunlar olmayan şeylerdir. sıfat-ı zatiye ve sıfat-ı sübutiyesinin ukusu yalnız insanda mevcuttur. Ayine-i etemmdeki bu nur, avam nasda ilmi ve suri olarak tecelli ederken, havasta ve ekabir-i nasta iyani olarak zuhur eder.

ALEM-İ SAĞİR VE ALEM-İ KEBİR

[]

Alem-i sağır olan insane metin; alem-i kebir olan Arş-ı A’zam ise şerhidir. İnsan tohum yani metin olunca, şerh olan alem-i kebir elbette o metnin içinde vardır. Nasıl ki bir dut tohumunun içinde muazzam bir ağaç ve şu kadat dut bulunursa kainatın zübdesi ve hulasası olan alem-i sağirin içinde de alem-i kebir mevcuttur ve Alem-i sağır alem-i kebirden eşref ve a’zamdır.

* * *

İnsanların vücudu cüz-i türabi ve anasır-ı erbaadan müteşekkildir. Aslında [] diye tabir edilir. Lakin Hazret-i Mevla kudret-i bahiresi ve azamet-i ilahiyesi ise vücud-ı beşeri, birbirine zıt olan bu dört şeyden meydana getirmiştir. Sair eşyada bu anasır yoktur. Onun için nur-ı ilahi diğer eşyada tecelli etmez. Eğer etmiş olsaydı hiç biri buna tahammül edemezdi, hemen helak olurlar ve paramparça dağılırlardı.

İmam-ı Rabbani Ahmed el-Faruki (k.d.) Hazretleri el-Mebde’ ve’l-Mead risalesinde buyurmuşlardır ki:

[

]

ARŞ-I A'LA, sıfat-ı RAHMANİYENİN İSTİVASINA MAZHARDIR

[

]

Arş-ı Ala sıfat-ı Rahmaniye istivasının mazharıdır. İki yüzü vardır. Biri alem-i melekute, diğeri alem-i ecsama nazırdır. Biriyle Hakk'ın feyzini Kabul eder. Öbürüyle alem-i ecsama feyz bahşeder. Bütün ecsamın Arş'a bir nisbeti vardır. Feyz-i İlahi ona ondan yetişir. Eğer bu nisbet muattal olsa, ecsam saatinde yok olur. Güneşin ziyası dahi Arş-ı muazzamdan yetişen nurun aksidir. Güneşte sıcaklık ve ziya yoktur. O billura müşabih bir varlık olduğu için Arş-ı Ala'dan dağılan nuru alem-i ecsama aksettirir. Nitekim Almanya'nın en büyük bir fen alimi güneşin sudan ibaret olduğunu söylemiştir. Henüz hakikati bulamadılar, fakat bulacaklar. Kalbin de iki yüzü vardır. Biri alem-i ervaha diğeri alem-i cesede bakar. Kalb ruhdan aldığı feyzi bütün vücuda dağılan mecralar vasıtasıyla cesede bahşeder. Bu mecralardan biri, kalbin feyzinden bir an munkati olsa, beden saatinde helak olur. İşte maneviyatımızı temin eden kalbin de Arş-ı Ala'ya nisbeti vardır. Cennet ve Cehennem dahil, Arş-ı Azama, Daire-i Arş veya avalim-i Arş da denir.

* * *

[

]

Burada mülk alem-i ecsama ait olup maddi ve cismani alemdir. "Melekut" ise alem-i ervah ve nüfusa aittir. Maddeden hali olan alemdir. Alem-i Emr tamamen melekuttur, nurdur, maddesi yoktur. Alem-i Emr'e vatan-ı asli, alem-i lâmekâni, alem-i ervah, alem-i melekut dahi derler. Cenab-ı Hakk cümle ervahı halk edince kabiliyet-i şahsiyelerine mütenasip olarak vatan-ı aslıleri olan alem-i Emr'deki hayyiz-i manevilerine ikame eylemiş, onları tecelliyatı rabbaniyesine mazhar kıldıktan sonra esfeli safiline yani alem-i halka indirmiştir. Nitekim [] ayet-i celilesinin esrarı budur. Letaifin merkezi yani letaifelerin asılları Alem-i Emr'dedir. Bedendeki lâtifeler ise alem-i Emr'deki asılların zılâlıdır. Alem-i Emr'deki letaifin asılları da esma ve sıfatullahın zılâlıdır; nur olarak.

* * *

Bize göre bu alem Cenab-ı Hakk'ın zatının, sıfatının, esmasının ve ef'alının zilli yani gölgesidir. Ekabir-i Evliya bunu ıyanen böyle müşahade ettiler.

Vahdet-i Vücutçu'ların ayağı burada kayıyor. Aynanın içinde zuhur eden zatının ve sıfatının envarıdır. Yoksa içine hulul etmiş değildir. Onlar, bu alem Allah'ın sıfatıdır derler. Biz ise "**Bu alem Cenab-ı Hakk'ın ne zatı, ne de sıfatıdır, ancak sıfatının zıllının aksidir**" deriz. Hazret-i Mevla kudretini göstermek için bu akse vücut kisvesi giydirmiştir. sıfat-ı ilahiye'nin aksi taalluk eden bu alem-i hadise eğer sıfat-ı ilahi'nin aynı taalluk etseydi o zaman bu alemin de kadim olması lazım gelirdi.

* * *

Letaifin alem-i Emr'deki makamları beş tabakadır. Beşinci tabaka alem-i Ahfa makamıdır. MERkezinden Arş-ı Ala'ya ve oradan Ahfa aleminin müntehasına kadar olan avâlîme daire-i imkan derler. Kainat iş bu alem-i kebirden ibarettir. Gerek mekani ve maddi, gerekse lâmekâni ve gayr-i maddi olan bu tabakaların ve dairelerin heyiet-I mecmuası mahlukat-ı ilahiye alemleridir. Ve her tabaka mafevka nisbetle güneşten bir zerre ve deryadan bir katre gibidir. Daire-i imkanın nihayetinde zılliyyet halinde daire-i vücub başlar.

* * *

“Evlatlarım! Tevhidce bu alem: Hazret-i Allah'ın zatının, sıfatının, esmasının ve ef'alının eseridir. Tasavvufa göre bu alem: Zatının, sıfatının, esmasının ve ef'alının zilli yani aksi ve gölgesidir. Cenab-ı Hakk kudretini göstermek için bu akse vücud kisvesi giydirmiştir.

Evlatlarım! Bu dünya gölgeye benzer. Nasıl ki arkasını güneşe dönsen gölge önüne düşer; arkasından ne kadar gitsen yakalamak kabil olmazsa, dünya da aynen bunun gibidir. Peşinden gidenlerin daima bir adım önünde olur. Fakat insane güneşe dönüp ona doğru yürürse; gölge arkasına düşer, peşini hiç bırakmaz. İnsan gölgenin peşinden gider mi? Mühim olan Hakk'a dönüp gölge misali dünyayı kendimize tâbi kılmaktır. Dünya için koşan, ahireti kaybeder. Ahiret için çalışan dünyayı da kazanır. Eğer bir ağacı yerinden alır götürürsek, gölgesi de beraber gelir. Çünkü ahiret asıl, dünya ise onun halefidir.

* * *

Evlatlarım! Buraya kadar getirdiğimiz emanet-i ilahiye şu andan itibaren sizlerin uhdesindedir. Allahu Teala dınını ihyaya hükmetti de ilahi irade icabı bu yenileme vazifesi benim ve sizin omuzlarınıza indi. Bu istemekle elde edilecek bir devlet değildir. Lakin zaman içinde belli kimselere min indillah tevdi edilir. Buraya ayrı ayrı yerlerden gelip toplanmanız dahi bir tesadüf değildir. Cenab-ı Hakk bu ilmi kısa zamanda sizlere öğretmek hatta irşada bile siti'dad vermekle hepimizi bu emanet-i kübraya memur etmiştir.

* * *

Evlatlarım! Sizler, Allah'ın memuru, Resulullah'ın memuru, Kitabullah'ın memuru ve füyuzat-ı ilahiyenin tevzi memurlarısınız. Yegâne vazifeniz batağa düşmüş olan ümmet-i Muhammed'in evladını bataklıktan kurtarmaktır. Gaye, rıza-ı ilahidir.

[]

* * *

Evlatlarım! Kavmiyet gütmeyin. Tefrikaya düşmeyin. Vahdet-i Vücutçuluk ve Melamilik gibi ehl-i Sünnet'e mügayir olan batıl yollara meyletmeyin. **İmam-ı Rabbani Hazretleri'ne irtibatı olmayan bütün tariklerin kandilleri sönmüştür.** Size talim edilen Hak yolun hariçinde kâr ve keramet aramayın. Okuduğunuz bu

ilimleri her yerde **rabıta** ile okutun. Bu yolda herkesin cevheri, bundan sonra göstereceği sadakat ve merbutiyet ile belli olur.

Evlatlarım! Endişeye gerek yok. Çünkü hepimiz [] sırrının varislerisiniz. İmam-ı Rabbanî evladı ile mücadele olmaz. Karşı koyan mağlup olur. Hizmete talip olan evladımızdan her biri, bulunduğu beldenin ihyasına kâfidir. Şu anda Ümmet-i Muhammed'in evladı sizlerin imdadını beliyor. Bu işin ihmal edilecek tarafı yoktur. Rütbesi ne kadar yüze ise, mes'uliyeti de o derece büyüktür. Bu kadar okuduktan ve hakikati anladıktan sonra, eğer gönderildiği yerde hizmet etmeyen ve vazife yapmayan olursa, iyi bilsin ki kıyamet gününde iki elim on parmağım yakasında olacaktır.* Burada "amin" denip duaya başlandı.

Bütün talebenin gözyaşı içinde avuç açıp iştirak ettiği omuzları titreten ve kalbleri yerinden oynatan o cezbeli duadan sonra buyurdular ki:

"Tekrar geleceğim. Ders için değil. O iş tamamdır. Lakin bir defa daha gelip size iki adet hadis-i şerif yazdıracağım. İnşallah Alem-i Berzah'ta ve Livâü'l-Hamd sancağı altında yine böyle beraberiz."

* * *

[

]

* Himmet ve ruhaniyet dolu bu sözler, Üstazımız (Kaddesallahu sırrahü ve efaza aleyha birrerhu) Efendi Hazretleri'nin son olarak Topçular'da okuttukları Mirâtü'l-Usül, Dürer, Mecelle-I Ahkâm-ı İslamiye ve Zebân-ı Fârısı dersleri tamamlanınca vazife yerlerine dağılacak olan talebeye hitaben beyan buyurdıkları tavsiye ve nasihatlerdir. O gün, dua ile beraber iki saat devam eden bu veciz konuşmadan yazabildiklerimizi not tutmaya meraklı talebe arasında birbirimize gösterip noksanlarını tamamlamaya çalıştık. Ancak bu kadar kaydetmeye muvaffak olabildik. Ve minellahit-tevfik. 26 Rabu'l-Evvel 1413 – Ödemiş.